

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Lectura super quinque libros Decretalium

Nicolaus <de Tudeschis>

[Basel], 1480-81

De ordine cognitionum

[urn:nbn:de:bsz:31-315909](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-315909)

*Primo de dictione iuramentum p[ro]mptoria
 Secundo de dictione p[ro]mptoria p[ro]p[ri]a
 Tercio de dictione p[ro]mptoria p[ro]p[ri]a
 Quarto de dictione p[ro]mptoria p[ro]p[ri]a*

de ordine cognitionum.

Quia lite prestatata p[ro]f[er]to iuramento calunie et da-
 tis dilatoribus ab hoie et a iure. soler rei suas q[ue]ones
 p[ro]ponere. et de quibus quo ordine sit cognoscendu[m]. pos-
 set merito dubitari Ideo post rubricas p[re]cedentes
 ponit istam. de materia habetur .ij. q. ij. r. ij. q. i.

Opp. et videt q[uod] illa r[ati]o sit sup[er]flua. q[uod] quo ordi-
 ne de plibus q[ue]onibus cognoscat tractat. s. in ti. de
 mu. pe. ergo r[ati]o q[uod] est p[ro]tra id q[uod] pollicet[ur] fuit. s. in
 p[ro]benio huius libri. et sup[er]flua sunt r[ati]o[n]es da ut in .c.
 ij. de proba. et .lxxij. di. cor. epi. So. Jo. cal. et bene
 q[uod] r[ati]o de mu. pe. p[ri]ncipali tractat an re[us] possit re-
 conu[n]ire actor[em] et coram quo iudice et an q[uod] seruat
 in vna ca[usa] sit seruandam in alia. si quid aut[em] de ordine
 cognitionu[m] ibi d[icitu]r illud est incidenter s[ed] tractat p[ri]n-
 cipaliter quo ordine de ip[s]is cognoscat. It[em] hic non
 solu[m] tractat de ordine p[ro]ductionis. sed de ordine p[ro]gn-
 tionu[m] quaru[m]q[ue] plurimu[m] q[ue]onum salt[em] a diuersis p[ro]p[ri]-
 sitaz. seu reus p[ro]ponat p[ro] modu[m] actionis sine excepti-
 onis. ut patet in nigro. et de his non tractat illa ru-
 brica. et sic vna non est sup[er]flua per aliam. licet ha-
 beat aliquale p[ro]ximitatem inter se. sed potest et aliter
 opponi contra rubrum. sed hoc sufficit.

Intelleximus.

Causa. Iudex an
 sententiam de per-
 emptoria cognoscat exceptione. sufficit ta-
 men q[uod] in p[ri]ncipali pronunciet. Communis r[ati]o[n]is
 secunda ibi inquisitionem. uel specialius summa sic.
 Contra mulierem vendicantem aliquem in maritu[m] ad-
 mittitur exceptio consanguinitatis. que prius disca-
 tienda est q[uam] super matrimonio pronuncietur. et suffi-
 cit sup[er] ip[s]o p[ri]ncipali pronunciare. h. d. Nota p[ri]mo
 q[uod] libera p[er]sona p[ot]est vendicari. adiecta t[ame]n ca[usa] ut q[uod] est
 meus maritus. alias aut[em] libera p[er]sona vendicari no[n]
 potest ut. l. i. ff. de rei ven. et vide q[uod] no[n]. in .c. ex pte.
 de rest. spo. p[er] Jm. et alios. v[er]o exponit t[extu]s ibi in v[er]b[is]
 .i. in maritu[m]. Et d[icitu]r vir a virtute animi. mulier vero a
 mollicie ut in .s. sed illud ambrosij. xxxij. q. vij. No[n]
 sec[un]do q[uod] h[ic] mulieri ag[er]i possessorio ad rest[itu]em p[ro]iugis
 si admittat exceptio p[er] sanguinitatis. seu alia p[er]uenit
 defectu[m] p[ro]prietatis ut i. c. ex p[ro]q[ue]one. d. rest. spo. sec[un]do si
 agit p[er]itorio. h[ic] eni[m] si petebat rest[itu]em p[ro]iugis s[ed] petebat
 ad iudicari. ut satis colligit ex t[extu]. No[n] tercio i eo q[uod]
 h[ic] vir excipit p[er] testes p[ro]ductos ex pte mulieris actri-
 cis. q[uod] reus no[n] artat ad p[ro]mptoria p[ro]ponenda ante
 fundata intentione actoris. an aut[em] hoc possit post di-
 dicta testificata. ul[ter] an p[ro]ductione testiu[m] i. subijcia
 plene No[n] quarto q[uod] exceptio p[ro]mptoria elidit. i.
 p[ro]mit p[er]icionem seu actione actoris. Ideo dicim[us]
 q[uod] exceptio est actionis exclusio. ut. l. i. ff. de excep. et
 in .c. ij. r. c. a nobis. de excep. Anteq[uam] attinga

materiam huius decre. q[uo] de r[ati]o[n]e decidendi. Nele
 eni[m] sunt duo dicta. p[ri]mu[m] q[uod] p[ri]mo d[icitu]r discuti negotiu[m]
 p[ri]ncipale. sc[ilicet] q[uod] discussa exceptione satis e[st] p[ro]m-
 ciari sup[er] ip[s]o p[ri]ncipali. So. p[ro]clude post calde. b[er]tra-
 tionem p[ri]mi dicti esse. q[uod] fundata intentione actoris
 venit reus condemnandus. nisi aliter se defendat. d[icitu]r
 eni[m] iudex iudicare s[ecundu]m merita cause q[uam] pandunt ex al-
 fessione p[ri]mu[m] ut. l. si r[ati]o. si p[er] vim alio mo. et. c. t[ame]n ex
 lris. de in iute. rest. v[er]o ut appareat an reus sit absol-
 uendus et no[n] condemnandus. d[icitu]r p[ri]mo discuti sua ex-
 ceptio Ratio aut[em] sc[ilicet] dicti e[st]. q[uod] omne sup[er]fluu[m] r[ati]o[n]e
 dum e[st] ab arte. lxxij. di. cor. epi. et j. de proba. c. ij. sed
 pronunciatu[m] sup[er] p[ri]ncipali. apparet de effectu ad que[m]
 p[ro]mptoria fuit p[ro]posita. ex quo aliud no[n] obstabat
 ergo no[n] est necesse sup[er] exceptione specifica pronun-
 care cu[m] satis t[ame]n p[ro]nunciet. Et p[er] hoc apparet inu[er]s[us]
 et vana illa magna discussio. gl. et doc. an sit pronun-
 ciand[u]m sup[er] exceptione incidenti vel emergenti. cu[m] sal-
 tem sup[er] eis t[ame]n semp[er] pronuncietur. sic ut j. subijcia

Adio ad gl. que solent inu[er]s[us] multu[m] d[icitu]r
 les reputari. et in veritate e[st] propter aliqua vocabula
 magistralia. de q[ui]bus statim dicit. Et p[ro] d[icitu]r uel
 lectu huius gl. uideo eam quo ad intellectu[m] p[ri]ncipa-
 liter in tres ptes. p[ri]mo eni[m] attingit q[uod] sit p[ro]ponenda
 seu discutienda exceptio p[ro]mptoria. sc[ilicet] an et q[uod] sit
 pronunciatu[m] sup[er] exceptio[n]e incidenti uel emergenti. ter-
 cio que dicit exceptio incidentis uel emergens. Sec[un]do
 ad p[ri]mu[m] gl. multu[m] breuiter dicit. q[uod] de p[ro]mptoria
 seu incidenti cognoscendu[m] est t[ame]n intentione actoris fuda-
 ta. ar. b[er]tra. Ma p[ri]mo mulier actrix testes suos h[ic] p[ro]-
 duxit ad fundanda[m] intentione[m] suam. et postmodu[m] ex-
 cepit de consanguinitate. et p[ro]bat[ur] obtulit Circa
 hac p[ri]ma p[ar]tem dicitur q[uod] et darinus. c[on]cludo mate-
 ria h[ic] et alibi tacta. q[uod] aut loquit[ur] de exceptio[n]e dilato-
 ria aut p[ro]mptoria. p[ri]mo casu illa regulariter p[ro]p[ri]-
 nenda et probada est an li. p[re]st. et si e[st] talis i qua
 no[n] requirit c[on]testatio d[icitu]r p[ro]poni an illum actu[m] q[uod]
 let fieri post litem conte. ut i. c. inter monasterium. de
 re iudi. et q[uod] ibi plene no[n]. vide bo. glo. in .c. l. de de-
 li. vi. et p[er] Jm. in .c. ij. de dila. fallit i exceptio[n]e exci-
 cationis. et in dilatoria solonis. et de h[ic] natura d[icitu]r
 ut no[n]. in .c. p[er] et. c. pastoralis. de excep. et in .l. excep-
 tionem. L. de probat. bec vera nisi exceptio inopet
 c[on]petere post li. conte. ut in .c. insinuare de off. dele.
 et in .l. ij. L. de confor. eius. li. Et nisi de nouo p[er]-
 ueniret ad noticiam p[ar]tis. ut dicit gl. no[n]. in .c. excep[ti]o
 nam. ij. q. vi. et aliquid de b[er] ultimo dicit j. in .c. p[er].
 Et adeo bec sunt vera q[uod] si iudex uellet simul p[ro]cedere
 re sup[er] dilatoria et sup[er] p[ri]ncipali uel p[ro]cessus est null[us]
 uel salt[em] poterit appellari. p[ro]pter c[on]tradictione[m] que
 sequit[ur] exinde. de quo dicit ut plene dixi i .c. exhibita.
 de iudi. Si vero q[ue]rit de p[ro]mptoria seu incidenti. et est
 p[ro]p[ri]e materia nostra Et i hac p[ar]te d[icitu]r q[uod] aut queritur

libera p[er]sona p[ro]p[ri]a

libera p[er]sona p[ro]p[ri]a

*h[ic] no[n] est de p[ro]mptoria
 p[ro]mptoria p[ro]p[ri]a*

*h[ic] no[n] est de p[ro]mptoria p[ro]p[ri]a
 h[ic] no[n] est de p[ro]mptoria p[ro]p[ri]a*

*Ad d[icitu]r in res p[ro]p[ri]a A
 p[ro]mptoria p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a*

quando possit ea proponere aut qm debeat pmo casu
de ant pponere an li. pti. et regulariter no pt nisi sit ex
ceptio lris finite. de q in. c. i. et. ij. de li. cont. li. vi. al
nisi illa talis exceptio sit notoria. no em dz index per
mittere ut factu cui notorie obstat exceptio deducat
in iudiciu de fi. pbi. quonia. et no. Jo. an. in. d. c. i.
de li. pti. li. vi. post archi. facit qd not Jmo. in. c. ij.
de dila. Jde si exceptio continet i instrumeto. uel ex
cipiens offerat se illa incontinenti probatur. ut no.
Jo. an. in addi. spe. in ti. de excep. s. dicto v. p an re
us. et no. in. c. super lris. de rescrip. Aut vult propo
nere post li. cont. et tuc aut ante q actio sudauerit in
tentione sua. et actor consentit et planum q potest.
mos em ei gerendus e. ut. l. certa. ff. de proba. l. 3 fa
tus sit sic se onerado. q forte no probabit actor. et
sic supfluo grauabit onere probadi. si certus est de
intentione actoris. tunc legis consiliu est ut fateat et
proponat incontineti exceptioem sua. ut. l. siquide de
excep. l. Aut actor resistit. ut qz dicit se prius velle
probare intentione sua et si sumus in casibus in qui
bus index potest procedere simplr et de plano re. et
tunc index etiā inuito actore pt pfigere pibus eade
terminum ad probandu iura sua. ut in de. sepe. d. v.
sig. Ita tenet Jo. cal. hic. Aut sumus in alijs casib?
vel in istis index se no intromittit. et tuc aut nullu in
terese potest pretendere actor. qz reus simul admittat
et no ob. ptraditio sua. maxime si reus fateat intentio
nem ipsius actoris. et hoc t3 hic cal. et recitat pe. te
nuisse et placet spe. et dicit de facto seruari propter fa
uorem expeditionem litium. ut recitat in ti. de testi.
s. qualiter. v. sed opponit. et de excep. s. viso. v. f
numqd. et placz h do. an. et bene no em apparet ratio
in contrariu. et h tene l3 aliud senserit Jmo. h. Non
tm pt excludere actore nisi velit ilico probare p instru
mentu. na ille pferet de q p Jo. an. in addi. spe. in ti.
de proba. s. l. v. xi. Si aut actor possit ex hoc con
cursu pretendere aliquod p iudiciu. puta qz testes
sui venerit de longinquo et vnus e examinator. tunc
fatis poterit actor pferri. qz prius puocauit ar. in. l.
q prior. ff. de iudi. et eo. c. cum dilectus. et qd nota.
Jo. an. in loco palle. Aut vult opponere post li. pti. et
publicatis attestacionibus. et videt gl. pcludit in. l. ij.
l. senten. rescin. non pos. q no debeat admitti ex q
dicitur testificata. de testi. fraternitatis. f Jo. cal. hic
et bar. in. d. l. ij. et spe. in. d. s. qualiter. v. f oppo. de
testi. et ceter aliq moderniores distinguunt et incliis.
q aut exceptio pemptoria e ppassibilis cu facto pri
cipali pbato. et admittit. ut puta probatu e matrimo
nium. volo nunc ego reus probare p sanguinitatem
nam vnusqz ee pt. et sic no est presumptio seu timor
sobornatōis. ar. hic. et in. c. sinez. de do. et ptu. et. c. de
testi. de testi. Aut exceptio no e ppassibilis cu facto
pncipali. ut qz dico matrimoniu no ptractu. uel quid

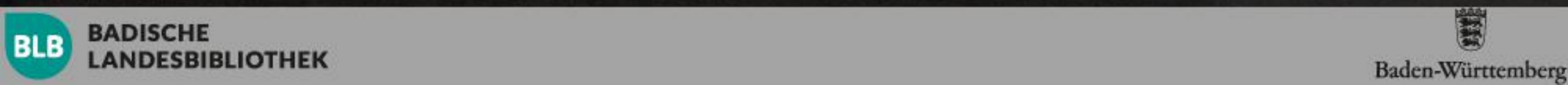
si. et procedat illa gl. qz alias admitteret probatio
sup articulo directe p rario. qd si l3 publicati attesta
cionibus. de testi. de. ij. Aut vult proponere pempto
riam post suam i pncipali. et tuc aut no e appellatur
et tuc no pt. qz snia iam fecit ius iter ptes. ut. d. l. p
emptorias. f in ca appellatōis pt opponi dūmodo si
fiat pductio sup articulo directe p rario ut. d. de. ij.
h vey nisi maliciose fuisset dilata de quo in. c. i. de ex
cep. et vide gl. in. c. ex pte ade. de testi. et in. d. c. de te
sti. ubi tangit de exceptioe ptra psona s testiū. Si ve
ro querit qm debeat et possit arari. dic q si e causa q
simplr et de plano re. pt index statim post li. pti. vni
qz pti statuere terminu. ut in. d. de. sepe. et h t3 cal. h.
si aut non e talis causa no pt compelli an sudatam in
tentione actoris ne supfluo gnetur. alijs poterit ap
pellare fm cal. hic. et bn facit. l. qdem. l. de excep. q
est optima lex. et dat consiliu reo qualiter debeat se
habere i proponeda et probada exceptioe. cōcludēs
q aut reus certus e q intentio actoris sit vera et tuc
fateat eam et exapiat et solu sup sua exceptioe conten
det. Aut e certus q sit falsa et nihil opponat sed expe
ctet probatōem actoris. si vero e dubius. tuc propo
nat exceptioem cu protestatōe. si actor. pbauerit Dic
tm qz hec protestatio no e necessaria. cu et sine ea pos
sit proponere etiā fundata intentioe actoris ut in. c. d
testi. de testi. et. c. finem de do. et ptu. etiā in ca appel
lationis si fuit obmissa in ca pncipali. et h3 locū illō
no oppositū opponā et no probatu. pbabo. ut i. c. cu3
iobanes. de fide instru. et l. p hac. l. de tēpo. appel.
Et p hoc habes hac pmas ptem clare et late expedit
tam et declaratā. Cetero ad scdā ptem q fuit an
et qm sit. pnuiciandū sup incidenti exceptioe uel emer
genti. naz tex. videt velle i fi. hic. q sup exceptioe no
sit. pnuiciandū f sup pncipali tm. Jdez et clarus vi
det velle tex. i. l. i. l. de ordi. iudi. ubi dz q ad offiū
eius q de hereditate cognoscat pntet vnuerfam qsti
onem incidentē cognoscere. etiā si sit talis de qua al
pncipaliter no posset cognoscere. et h ideo qz non de
ca f de hereditate. pnuiciat Et circa h multa. p et ptra
posset allegari. ut p3 hic in scdā pte gl. q tandem
circa h ponit tres opi. p rima fuit bul. q dicebat q
sup exceptioe incidenti no erat. pnuiciandū. f sup pnci
pali tm. qz satis intelligebat. pnuiciandū p qndam
consequentia sup pncipali. Scdā fuit mar. et pe. di
centiū qz erat sup ea pronuiciandū. qz d qua re iudex
cognoscat re. Tercia opi. fuit Jo. et H3o. distinguen
tiū inter incidētes qōnes et emergētes. ut sup incidē
ti no sit. pnuiciandū. f sup emergēti sic et sic reducebat
iura et opi. ad concordiam. Et hanc opi. tenuit etiā3
Jmo. in. c. cu3 inter. r. de elec. et placet hic gl. p do
nit etiam hic gl. in fi. aliam solutōez ut sup incidenti
no sit. pnuiciandū de necessitate. f si pronuiciatur ius
ppter h no offendit. et iste due solutōes cōit tenentur

*Quibus debet se hic
in pncipali et pncipali op
ception*

Jo. An. pro Gl.

Jo. po. tunc opponere

*Aut Jo. pro Gl. } p passibilis in facto pncipali
} pncipali
} pncipali
} pncipali*

Qd si alia exceptio non dicitur in iudicio p[ro]p[ri]o iudex p[ro]p[ri]o
no potest agere de p[ro]p[ri]o ad p[ro]p[ri]um tunc dicitur iudex
p[ro]p[ri]o ad p[ro]p[ri]um tunc dicitur iudex p[ro]p[ri]o ad p[ro]p[ri]um
tunc dicitur iudex p[ro]p[ri]o ad p[ro]p[ri]um tunc dicitur iudex
p[ro]p[ri]o ad p[ro]p[ri]um tunc dicitur iudex p[ro]p[ri]o ad p[ro]p[ri]um

Tempore p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o

Causa dicitur p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o
Et que emergens .c. & p[ro]p[ri]o .c.

b p doc. r p gl. r p bar. in. l. i. de ordi. cog. l. 5
p[ro]inde clar[um] h[ab]e[re] mat[er]ia post hosti. r cal. q[ui] aut est
talis exceptio sup[er] q[ui] pronu[n]ciat[i]o[n]e non facta tacite vel
exp[re]sse n[on] p[otes]t expediri negociu[m] p[ri]ncipale; r sup[er] ea est
pronu[n]ciat[i]o[n]e r n[on] cur[us] an exp[re]sse vel tacite p[re]cedendo
ad v[er]iora p[ri]m[us] n[on] in. c. ex pte. d[omi]n[us]. de appella. r p
bar. in. l. a. p[re]cedente. l. de dila. Et sub isto membro
p[ro]p[ri]enditur o[mn]is exceptio p[er]tinentis processum. siue
nata sua sit dilatoria siue pemptoria. p[ro]p[ter] p[ri]vile
giu[m] speciale opponit dilatoria. ut e[st] exceptio finite lit[is].
ut in. c. i. de li. pte. li. vi. Id[em] ubi p[er]mittit p[re]sum[pt]io[n]e acci
dentaliter f[er]e naturaliter p[er]mittit negociu[m] p[ri]ncipale;
ut q[ui] opponit exceptio defectus. natalium ita tamen
q[ui] iudex secularis n[on] p[otes]t de ea cognoscere. tunc eni[m] p[ri]vile
giat p[re]sum[pt]io[n]e q[ui] secularis d[omi]n[us] sup[er]cedere donec hoc in
cidens q[ui] vel exceptio expediat p[er] ecclesiis. ut i. c. tua
de ordi. cog[no]i. et tunc ecclesiastic[us] pronu[n]ciat sup[er] ea; r re
mittit negociu[m] p[ri]ncipale ad iudice[m] seculari necessario
q[ui] pronu[n]ciat b[ea]t[us] casu. q[ui] aliter secularis n[on] p[otes]t pronu[n]ci
are sup[er] p[ri]ncipali Et talis exceptio sup[er] q[ui] pronu[n]ci
atione n[on] facta p[otes]t differri q[ui] p[ri]ncipalis. et tunc p[otes]t
differri pronu[n]ciatio. ut cu[m] pronu[n]ciat sup[er] p[ri]ncipali fa
tis pronu[n]ciat sup[er] illa exceptione. Et sub isto membro
p[ro]p[ri]endit o[mn]is exceptio p[er]tinentis ip[s]um factu[m] p[ri]nci
pale. Ex[em]p[li]u[m]. p[er]to a te. r occasione pacti. ex[em]p[li]u[m] d
pacto de n[on] petendo. certe non e[st] necesse ut pronu[n]ciat
exp[re]sse sup[er] eo. q[ui] si i fine iudex absolvit te. satis pronu[n]ci
at sup[er] eo. approbando pactu[m]. si vero p[re]denat exce
ptione n[on] obstat. videt pactu[m] reprobare. r sic om[n]i
casu salte[m] tacite pronu[n]ciat Sed difficultas solu[m] consi
st[er]e in an pronu[n]ciatio possit differri vsq[ue] ad fine[m] cau
se vel debeat p[ri]us pronu[n]ciari. vel p[otes]t cape alia do
ctrina brevior[um] q[ui] sup[er] exceptio[n]e p[er]mittit p[re]sum[pt]io[n]e e[st] p[ri]m[us]
pronu[n]ciand[u] exp[re]sse vel tacite; q[ui] p[ro]cedat sup[er]
p[ri]ncipali. ut probat in. c. exhibita. s. de iu. sed sup[er]
exceptio[n]e p[er]mittit ip[s]um factu[m] p[ri]ncipale; n[on] est op[er]t[um] q[ui]
p[ri]us pronu[n]ciat sed p[otes]t differri et simul examinari. cu[m]
negocio p[ri]ncipali. et satis est postmodu[m] pronu[n]ciare
sup[er] p[ri]ncipali. ut hic et in. d. l. i. l. de ordi. cog[no]i.
Subiaco r[ati]o[n]em v[er]iusq[ue] dicitur ut d[omi]n[us] habeat mat[er]ia
Qu[on]iam eni[m] exceptio p[er]mittit et impedit p[re]sum[pt]io[n]e ideo d[omi]n[us]
p[ri]us diffiniri ut appareat an sit p[re]cedendum vel n[on] -
na[m] si iudex vellet p[re]cedere etia[m] sup[er] p[ri]ncipali infingeret
q[ui]dam p[er]tinetas. q[ui] exceptio dicit n[on] p[re]cedendum;
r iudex p[re]cedendo videt[ur] facere oppositu[m] ideo super
ea e[st] p[ri]us pronu[n]ciand[u] vel exp[re]sse vel tacite p[re]cededo
ad actum p[er]tinetis. ut in. d. c. exhibita. r n[on] in. c. ex
pte de appel. et p[er] bar. in. l. a. p[re]cedere. l. de dila. S[ed]
q[ui] exceptio p[er]mittit factu[m] p[ri]ncipale; tunc ideo non est
necesse p[ri]us pronu[n]ciare. q[ui] sup[er]stans n[on] e[st] v[er]endum.
ut in. c. i. de proba. f[er]e pronu[n]ciat[i]o[n]e sup[er] p[ri]ncipali satis
pronu[n]ciat tacite sup[er] ip[s]a exceptio[n]e p[er]mittit ip[s]um p[ri]nci
pale. ut. s. d[omi]n[us] i. g[ra] n[on] e[st] necesse exp[re]sse sup[er] ea pronu[n]cia

Sub ip[s]o membro p[ro]p[ri]endit d[omi]n[us]
exceptio p[er]tinentis ip[s]um factu[m]
p[ri]ncipale

An p[ri]us pronu[n]ciat sup[er] p[ri]ncipali
p[otes]t differri vsq[ue] ad fine[m] cau
se vel debeat p[ri]us pronu[n]ciari

re p[otes]t allegari r alia r[ati]o. Exceptio p[er]tinentis fa
ctu[m] p[ri]ncipale ut e[st] pemptoria opponit n[on] p[ri]ncipaliter
p[ro]p[ter] se. f[er]e ut p[er]mittit ip[s]um factu[m] p[ri]ncipale. de quo e[st]
q[ui]stio. ideo satis e[st] q[ui] pronu[n]ciat sup[er] ip[s]o p[ri]ncipali; de
q[ui] est q[ui]stio r non sup[er] incidenti proposito. cu[m] finis de
beat e[st] p[ro]p[ri]o p[er]mittit. r ideo subtilius e[st] n[on] pronu[n]ci
are. f[er]e si n[on] pronu[n]ciat nihilomin[us] valet finis; cum
pronu[n]ciat ad effectu[m] pronu[n]ciat[i]o[n]e sup[er] ip[s]o p[ri]ncipali. vi
de ad h[oc] q[ui] n[on] e[st] p[ro]p[ri]o. r p[er] h[ab]et clarissime mat[er]ia
h[ab]uit sc[ilicet] p[ri]o glo. Restat n[un]c p[ro]cedere ad
tercia[m] p[ar]tem iudicet tactam i gl. q[ui] sit exceptio incidens
r que emergens. Et si bene p[ro]siderent p[re]dicta; solutio
patet ex cis. f[er]e ut specialius r clarius habeat scias q[ui]
tres solent dari regule. p[ri]ma est q[ui] om[n]is pempto
ria d[omi]n[us] incidens q[ui] incidens. i. p[er]mittit ip[s]um negociu[m]
p[ri]ncipale. Dilatoria vero d[omi]n[us] emergens; q[ui] orit[ur] in ip[s]o
negotio. videlicet an dilatio sit d[omi]n[us] d[omi]n[us] vel n[on] d[omi]n[us] d[omi]n[us].
an r[ati]o sit recipiendus vel n[on] d[omi]n[us] qd f[er]e. Ista regu
la n[on] e[st] omnino vera. Na[m] exceptio r[ati]o indicat[ur] m[er]ito
te; vel finite. e[st] pemptoria r[ati]o p[otes]t opponi an li. p[er] in
v[er]im dilatorie. ut in. d. c. i. de li. p[er] li. vi. Alia regu la est
q[ui] exceptio h[ab]et v[er]iusq[ue] causam iudicis. i. q[ui] e[st] o[mn]i
a[n] iudicis d[omi]n[us] incidens. Ex[em]p[li]u[m] i exceptio[n]e p[er]mittit
nitatis vel pacti. h[ab]et eni[m] orit[ur] an li. p[er] inchoatorem
f[er]e illa q[ui] orit[ur] i iudicio d[omi]n[us] emergens q[ui] tunc orit[ur] Sed
p[ro]p[ri]a p[ri]ma p[ar]tem opp[os]it[um] pactu[m] d[omi]n[us] n[on] p[otes]t p[er] fieri
post inchoatu[m] iudicis r nihilomin[us] e[st] incidens cu[m] p[er]
mittit negociu[m] Contra sc[ilicet] p[ar]te[m] opp[os]it[um] q[ui] p[otes]t r[ati]o e[st]
exp[re]dicat iudicis vel actor an inchoatu[m] r[ati]o hoc exce
ptio e[st] emergens; cu[m] p[er]mittit processu[m]. So. dicit bar.
in. d. l. i. l. de ordi. iudicis. r sentit Jo. an. b[ea]t[us] saluado il
lam regu la[m] qua[m] videt[ur] sentire gl. in. d. l. i. q[ui] p[otes]t sic
ri pactu[m] p[er] inchoatu[m] iudicis. t[er]t[ia]m co[n]tra exceptio[n]e in
dens r pemptoria solet habere orit[ur] an inchoatu[m] iudicis
cu[m] iura adaptantur ad ea que frequenter fieri so
lent. ut l. nam ad ea. ff. de legi. et c. literas. de despo.
impube. Non ob. quod dicitur contra sc[ilicet] p[ar]te[m]
quia licet mat[er]ia exceptionis dilatorie possit habere
orit[ur] ante li. tamen exceptio ip[s]a p[ro]p[ri]e non co[n]
petit nisi post litem quia concernit processum oportet
tam[en] q[ui] an inchoetur processus ut sic rep[er]at aliqd
cu[m] opponat. et sic respectu obiecti orit[ur] n[un]c. ar. in. c.
ad dissolvendu[m] de despo. impu. et l. decem. ff. de v.
obli. non sic in pemptoria cu[m] factu[m] p[er]mittit p[ri]ncipale
r sic anteq[ua]m inchoet lis p[otes]t p[er]tere. T[er]cia regu la que
mibi plus placet r satis clarissima est r verissima ut
dicam q[ui] om[n]is exceptio p[er]mittit ip[s]um factu[m] p[ri]nci
pale seu q[ui] opponit ad ip[s]um factu[m] p[ri]ncipale d[omi]n[us] incidens q[ui]
p[ri]mit ip[s]um p[ri]ncipale Exceptio vero p[er]mittit p[re]sum[pt]io[n]e
d[omi]n[us] emergens; q[ui] i veritate tunc p[otes]t respectu obiecti
siue q[ui] sit pemptoria ut exceptio litis finite siue n[on] et q[ui]
opponit ad processu[m] d[omi]n[us] emergens. Id[em] ut dicit[ur] quando
naturaliter p[er]mittit factu[m] p[ri]ncipale f[er]e accidit aliter co

Causa dicitur ad ea q[ui] frequenter fieri p[otes]t
Et q[ui] p[ro]p[ri]o p[er]mittit p[ri]ncipale

Exponere spoliatioem de datione de pponi an li qd d
...
Exponere spoliatioem de pponi an li qd d

comit. pcessum. ut qz index de ea no pt cognosc. puz
dicat an processu accidentaliter vi opter negociuz
remitti ad ecclesiasticum sup illa exceptioe. qz pronuicia
bit sup illa. ut i. d. c. tu. de ordi. cog. r. dixi. s. in p
ceden pncipia gl. Et ex his puz que dicat exceptio in
cides. put caput bic. qz qz de in adens q concernit fa
ctam separatam. r. de pncipialis ad qonen. ppositaz
nam qz qz cunctis incidit in eandem qz qz in criminali
qz qz costra r. et de his etiā tractat cal. bic. sed dico
post gl. que hoc tangit in. c. tuaz pa l.

Vm dilectus.

Casus. Si re co tra actorem spoli
atione opponit. aut excipiendo tunc prius audit et
ea probata r. d. n. cogit p hoc non restituit. aut
agendo. r. tunc simul vtraz qstio terminat r. ea pro
bata restituit. Et sunt ptes due. In prima facti r. p
cessus narratio. In secunda iudicis interlocutio ibi
nos ante. Itē prima sub iudicis i tres. primo ponit
actoris petitionē. scda ibi circa rez exceptioem. tercia
ibi rez. actoris replicatioem. Itē scda pncipalis facit
due. qz primo interloquit distinguendo duo membra.
primum ibi cum ea. scdm ibi. qz quonia. Scdo ibi rez
declarat interlocutoria. probas id per duo filia. pri
mam ibi quenamodū. secundam ibi. testes etiam.

Nota pmo ibi circa li. p. r. qz exceptio spoliatio
nis est dilatoria. dz en proponi an li. pte. r. pt differ
ri vsqz ad li. pte. ad hoc. c. si. r. quod ibi no. j. eo. Est
bonus tex. cum glo. in. c. l. ij. q. ij. Nota scdo. qz
exceptio spoliatiois repellit actorē ab agēdo. etiaz
super alia re. siue agat civiliter ut bic. siue criminali
ter. ut. ij. q. i. per totum. r. b. qz opponit ptra ipsum
spoliatozem. An autē possit opponi ptra tertium. dic
it in. c. i. co. ti. li. vi. Nota tercio bona practica ex
cipiendi de spoliatioe prius facta. non en teneor tibi
r. d. n. nisi prius restituas mihi rem violenter mihi
oblata. non ergo tenet simplr excipere de spoliatioe
p pt addere nisi prius mihi restituas r. r. sic etiā de
bet index pronunciare sup hac exceptioe probata. ut
hic puz in tex. Nota qarto exceptioem spoliatiois
obstare nedum spoliati r. possideti rem spoliataz. p
etiā si no possideat. satis en ē qz p violentiā suā spo
liatio facta est. tenet en ad restituen l. s. res ad alium
puerit. ad b. l. i. s. quoties. ff. de vi r. vi ar. Id
quinto ar. qz exceptio spoliatiois ē probada in eorū
ti. a. hodie ē tempus pntium. dz en probari. j. xv. di
es post diem in q proponitur. ut in. c. frequens. de
reli. spo. li. vi. Nota vi. qz spoliatio p in iudiciū
delicti dupliciter p viam exceptiois. r. ea probata re
pellit actor. sed re no restituit. qz finis exceptionis
est repellere. r. no psequi. Item p viā actionis. et ea
probata psequit restitudoem. no aut repellit agentē
r. b. qz finis actiois est psequi no aut repellē. dz qz atten
di modus agēdi. r. sic index pt procedere r. suaz suā

restringere l. s. notorie appareat de spoliatioe. p proba
nones iā factas. qd no. facit finis. c. et no pro intel
lectu illius. c. ecce. xxij. q. ij. dū dicit. qz ubi anqz
crimina clauerunt puniēda sunt. Id ar. qz p de
nactis directe de falso pmissio i offō testificadi. effici
tur infamis. secus si directe no fuit actum ptra cum.
p ut repelleretur a testimonio. ut hic et in. l. luti. de
his q no. infra. Alia no colligo qz veniūt. j. examinan
da latius. Et pmo iuxta ordinē expeditā gl. r. pri
ma qnt qz in tex. dicit qz manu armata r. an sit dif
ferētia inter vim armata. r. eam q sit sine armis. gl. qz
sic. Nam vis cū armis dz publicata. r. pro ea sit de
portatio. Vis vero sine armis. dz puata. r. ista depo
nit ab ordine rez. Et dic qz punit pro vi puata in
tercia pte bonoz. et no pt amplius ee index uel sena
tor. uel aliqne honore haberet tanqz infamis ut. l. i.
r. l. si. ff. ad. l. iul. de vi pūgata. r. in iurib. hic allega
tis in gl. Et adverte qz vis publica dz inferri r. si
solum si cum telis seu ensibus vis inferat. p etiam cū
omni eo quod nocere pōt. ut in. l. armatos. ff. ad. l.
iul. de vi publica. r. tenet qz hac. l. no solū si vni i
tulit cum armis. sed si arma tenet i domo. uel i agro
sine cā legitima. puta pro vsu venandi. uel itineris.
uel navigationis. uel cā mercimoniū. ut i. l. i. et. ij. ff.
co. ti. Vis aut puata pmittit. cū vis alicui etiā sine
armis inferat. coadunatis hominibus. uel si res debi
toris sine iudicis aucte occupent r. de q dic plene
ut habeat p totum titulu de vi puata Et intellige vl
timum. nisi ex pacto potuerit creditor illa bona occu
pare. qd qn valeat dic ut plene no. in. l. ij. l. de pi
gno. Id po. r. videt qz d spoliatioe facta p abbate
non possit excipi inquantū agit nomine monasterij
qz delictū plati r. vi. q. vi. si epin. So. dicit glo. ij.
qz hic totus puentus puenit ab inicio. uel ex post fa
cto ratum habuit. Nam r. in maleficijs rati habitio
retrotrahit ut. l. i. ff. de vi et vi ar. et in. c. cum quis.
de sen. ex. li. vi. Et nota hac gl. qz solet quotidie alle
gari. qz l. delictum solius plati non noceat ecclesie.
secus tū si delictū sit p totā ecclesia seu platum cōsca
to p silio cū capitulo. r. idē no. gl. in regula delictum
de re. iur. li. vi. Et idē qd ista glo. tenent. So. Tac.
hof. r. j. d. bi. Et facit qd no. i. l. i. iuben. l. d. sacro
san. ec. host. dicit. b. mōsteriū teneri ex facto abba
tis. qz res ad ipm puenit. r. ipaz possidebat. vñ non
debebat ex dolo abbatis lucz sentire. sicut nec dānū
pati. ff. de dolo. l. i. Et si diceret qd lucz ē istud cū il
lud castri spectaret ad mōsteriū. r. sic non posside
bat rē suā. Respōdet qz forte milites castri feudu te
nebat. r. sic erat lucz respectu vñ dñij. uel ē lucz p
supposito qz simplr spectaret ad mōsteriū. qz de dñio
n pt fieri qd spoliato. ut i. c. si. j. eo. Id no dz admitti
ista allegatio dñij i pndicium spoliati iun. vero dixit
qsdā dixisse no posse ptra mōsteriū excipi nisi duo in

Palp sup affm infamis

*An sit dno mōsterij armata
con qui sup p armis*

Itē de vis publicā inferri

Itē de puata pmittit

Exponere r. ea pntem
...
Exponere r. ea pntem psequi
...
Exponere r. ea pntem psequi

Exceptio spoliantis

potest dno sone pno anctoros i
vbi magis dicit ubi aoz pda pda vndicta
De re pub

In fine dicit q. 204 +

2° poliantis ad p^o

tenuerint. pmo q noie monastij facta sit violata
scdo q ad monasterium aliqd puenit. poterit em
exapi de eo qd puenit. ff. de vi et vi ar. l. i. §. si. et ge
neraliter tradit. fm istos. exceptione ista spoliatōis.
nō ppetere nisi ubi cōpetit interdictū. q̄uis actio vel
exceptio de dolo possit cōpetere. Ex p̄dictis collige
tres solutōes ad cōtrarium. p̄tima q̄ hic tota ec
clesia cōsensit a p̄ncipio vel ex post facto. De hac so
lutione an sit vera. ut factū p̄lati et capituli noceat ip̄i
ecclesie dicam plene i. c. i. de do. et contu. et sat. q̄ ad
istū tex. p̄t tolerari. cū ip̄a res p̄uenit ad monaste
riū. et sic in nibilo p̄iudicat monasterio. si prius resti
tuat. et postea agat. Secda et tertia solu. tendūt in idēz
p̄ dīuificand i b. q. bosti. videt velle satis ē. q̄ res
innasa puenit ad actorē. ut contra eam possit exā
pi. licet ip̄e nō expulerit. Alij vero q̄s refert Inno.
requit duo. q̄ noie actoris et q̄ res ad eū puenit.
ut sicut q̄n nō ppetit interdictū. Ita nec ista exceptō
Inno. tū in h vltimo variat hic Nam in vna parte
dixit. exceptōem spoliatōis nō ppetere nisi ubi pos
set cōpetere interdictū. et sic contra mādantem. vel
spoliantē. vel spoliatōem ratam habentē. de restitū.
spo. cū ad sedē. p̄ in alia gl. dicit. exceptōem spoliatō
nis locū habere. siue sit spoliatō ita q̄ interdictū
ppetat. siue ppetat p̄ditō ex decre. sepe. de resti. spo.
siue aliud remediū tendens ad restōem possessionis
Et tenendo hāc opi. satis patet responsio ad p̄trariū
cū monasteriū hic successerat i vicū rei spoliate. ideo
p̄tra illud ppetit exceptio. et hanc opi. q̄ hec exceptō
cōpetat generaliter ubi hz locūz aliquod remediū
possessoriū. Itz Jo. cal. in. c. si. j. eo. Nec ob. iura dicē
cia q̄ exceptio cōpetit p̄tra spoliatōrē. et ut hic. et
in. d. c. si. et in. c. frequēs. de resti. spo. li. vi. qz fm cū
tales p̄nt late dici spoliatōres. et p̄ h dicit ibi cal. q̄
omnia p̄uilegia suspensina p̄trarij. p̄petentia inter
dicto vnde vi. locum hnt in possessorio late sumpto
et vide qd recitat Jo. an. in addi. spe. in ti. de peti. et
pos. §. i. v. qd si agenti. in addi. magna. Et hāc opi.
videt hic sequi do. an. Sed Jo. an. post archi. videt
sentire p̄trarium in. d. c. frequēs. in. v. violentia. et hz
iste articulus nō sit valde vtilis quo ad terminos. c.
cum possit alijs modis enadi p̄trarium. tū q̄n vtilis
sumus est in se. et etiaz in alijs terminis. Ideo latius
insto. et credo oppositum tenendum. ut hec exceptio
spoliationis solū repellat illū q̄ tenet interdicto vide
vi. secus si tenetur alijs remedijs possessorijs et idē
dico de alio p̄uilegio tributo interdicto vnde vi. vt
non admittat secum accumulationē alterius cause. s̄
quo in. c. si. j. eo. Adoueo. quia omnia iura hec p̄uile
gia tribuentia. loquuntur de spoliatore q̄ est valde
exosus iuribus et hominibz. ar. in. l. quoniam multa
facinora. l. ad. l. iul. de vi pub. et. ff. ad. l. iul. de vi
publica. et de vi. p̄ua. p̄ totū. p̄ b de. vna. de cū pos.

et p̄prie. ibi et in spoliatōis odiū. et. c. frequēs. pol.
et hic. et in. c. si. omnia enim ista iura loquunt de spo
liatore. Nec ob. dictum cal. q̄ alij qui tenent aliq̄ re
medio possessorio largo mō dicunt spoliatōres. qz
dico q̄ ista iura tanq̄ exorbitantia a re. iuris p̄mū
debt intelligi et restringi in proprijs terminis. ar.
in regula. odia. de re. iuris. li. vi. et in. c. i. et. h. de fi.
p̄lbi. eo. li. maxima. qz sepe hec exceptio spoliatōis
maliciose opponit. ad impediendū. p̄cessum p̄ncipal
cause. b̄ etiā videt p̄ban in. d. c. frequēs ubi tex. aper
te dicit h̄ p̄uilegiū debere restringi. et q̄ non d̄ ad
mitti hec exceptio. quando spoliatō p̄ponit ab alio
facta q̄ ab actorē. et hoc tenet ibi Jo. an. Nec ob.
.c. sepe. dum dicit q̄ nō multū interest. et. q̄ p̄petit
possessoriū illo casu. quia cum istud remediū sit fun
datum sup̄ maxima equitate. debet extendi ad alium
casum. maxime ubi nō est omnimoda similitudo ratio
nis. sicut in sili dicit Jo. an. in. c. h. ut li. pen. li. vi. i
pall. c. frequēs. Itz illud remediū fuit inductū. qz
retranslata in alium. spoliatō amittebat dominū
in effectū. cū defacili nō possit probare dominū.
ut ibi dicit litera. que quidem ratio cessat q̄n vol
pellere actorē p̄ exceptionem spoliatōis. Itz p̄tra
ta debent tenere suos anctoros. de his q̄ h. a ma. p.
ca. c. q̄siuit. et. l. sanximus. l. de penis. et ubi mans
delictū ibi maior pena seu vindicta d̄z. et in. c. non
auferamus. xxiij. q. i. Non ē ergo idoneum nec rati
onū p̄sentaneum. ut inductum in odium spoliantis.
extendatur ad alium qui violentiam non intulit. h̄z res
postea ad eum pueniat. maxime in casu. c. reintegrat
da. que condicio cōpetit etiaz nō dolosum. ut ibi nō
et dicam in. c. cum ad sedem. de resti. spo. hinc dicit
domini de rota de cessione. c. l. q̄ si inter tūz et legi
sit actum possessorio d̄taxat. garys veniens ad cau
sam p̄o interesse suo. potest agere p̄trario. quia p̄u
uilegiū illud p̄trarij suspensiuus. cōpetit d̄taxat
p̄tra spoliatōrem et in ip̄ius odium. Conclūde et
go q̄ ista p̄uilegia tributa interdicto vnde vi. ut nō
admittat secum accumulationem alterius cause. vel
ut per viam exceptionis repellat spoliatōrem suum
ab agendo solum cōpetunt contra spoliatōres con
tra quem daretur ipsum interdictum Ad istum ergo
tex. aliter respondet ut dicit gl. et. s̄. declarari. ad q̄
hic spoliatō fuit acta per abbatem nomine monaste
rij et res puenit ad monasterium et sic tacita ratam
habuit. et sic satis p̄sumendum est q̄ nomine mo
nasterij cum abbas nichil habeat vel habere possit
nomine proprio. liij. di. abbati et ex istis declarant
quia castrum puenit ad monasterium. Et ex p̄re
dictis potest solui cōtrarium quod formari p̄t. per
.c. frequēs. in. h. ubi d̄z q̄ exceptio spoliatōis p̄tra
trarium non ob. agenti sup̄ ecclesiasticis. loquitur enim
q̄n spoliatō p̄trarij rez fuit facta nomine proprio

et non nose ecclesie. uel solne ut ibi no. glo. flo. i. v. retentionis. allegat ubi sunt illa iura de quibus tex. facit mentionem. q. v. dñs ad que res sua reuertit. Sed aduerte q. papa no. rñdet ad illa iura q. vi. de eis obftare. ex quo on castru spectabat ad monasteriu. tñc puenit ad monasteriu. q. poterat vii. re. none. ut i. iunbus all. in gl. So. fm. Anno. et host. illa iura procedunt qñ sine dolo et violentia res puenit ad om. alias scias. Ita et p. doni ptra spoliatorum. daf. interdictu vii. de resti. spo. in lris. fortius ergo dani d. exceptio. et h. apte voluit tex. in l. si q. empri. onis. L. de p. scrip. xxx. an. Itē p. rñderi scdo modo q. licz. p. p. ietas spectaret ad monasteriu. vñfructus tñ et vñte dñnam pñnebāt ad istos nobiles q. habe. bant hoc i. feudū. et sic no. licebat etiā cū bona fide ca. strum retinere. ar. in. c. i. de sen. et de dona. per tua s.

Glo. in v. ptra spoliatorē attingit qñ ppetit inter. dictum vii. de qñ p. dicio. c. sepe. et c. reintegranda. De pmo habet in. c. cum ad sedē. de re. spo. ubi etiā dicam de p. dicio. c. reintegranda. et de p. d. c. sepe. dicit ple. ubi dicam. gl. i. v. iuxta regulā. allegat ubi habet illa regula. q. prior appellat. de q. in tex. Et q. q. d. itendit illa regula q. prior appellat. et cum h. no. tractet de ap. d. Soli. ex pone fm. abbate et Jo. an. q. prior ad iudiciū prouocauit. pueniēdo aduersa. riam. Ita dicunt ipi et bñ. Ita sic dicimus i. l. q. ap. pellatio extraiudicialis p. prouocatio ad cam. ut in. c. cum sit romana. de ape. dicit enī appellare ipm ad. uersariū. seu vocare et interpellare ipm pueniēdo. Et nunc opp. itez ptra tex. videt enī in h. sibi p. radicare cum pmo dicat q. cā in iudiciū deducta in modum actōis intelligunt due mutue p. tiones se minime cō. tingentes. et postea aduersariū dicit q. i. idē iudiciū ambe deducte debēt simul tractari et vna snia termi. nari. et sic videtur q. inter se ptingant. So. ut colligi. tur ex mēte hosti. et Jo. an. in varijs locis sup. tex. Aut scda p. uentio fit post li. p. rest. quod indistincte h. fm. omnes corā ordinario. et tunc est no. sit vera reco. uentio ut no. p. glo. in de. i. de ver. sig. et dixi plene i. c. i. de mu. pe. Itē cause se minime ptingat. Unde no. tractant vicissim sicut cā conuentionis et reconuentionis. nec terminant vna snia. q. h. non possit fieri sine p. iudicio alterius cause. tractabit ergo ac si eēt acti. ones separe. et diuersoz fm. cōtingentiā iudicioz. et sic q. prior conuenit aduersarium prius andit. nec de. bet aliquo mō retardari propter scdam conuentionem. Illa tñ etiā tractabit. et d. mutua conuentionio sine tñ p. iudicio prioris. ar. in. l. in rē. ff. de p. p. et qd. no. gl. in. d. de sepe. Aut scda conuentionio deducta corā ordi. nario ad delegato an. li. p. te. et tunc no. est proprie re. conuentionio. et iste cause se contingunt. respectu viciss. tudinis in tractādo. et simul diffiniendo. et ita loquit scda p. tex. i. v. quāq. Et q. lūter debēt simul tractari

plene dixi in. c. i. de mu. pe. p. que decido aliq. h. no. p. doc. Et p. h. insat. q. l. qui prior. ff. de iudi. h. locū qñ scda conuentionio no. deducta p. viā reconuentionis vere h. dic. q. p. intelligi etiā mō isto. ut ibi sentit bar. et tñc dicit q. prius d. tractari. scā p. uilegio platōis. q. pri. us expediet vñus articulus conuentionis. scdo et ime. dlate alius articulus reconuentionis. ut dixi in. c. i. de mu. pe. q. vicissitudo no. seruet ita stricte. qñ scda no. deducta p. viā reconuentionis ut. s. dixi. Et ex his habes duos intellectus ad. l. q. prior. Et aduerte q. host. sentit illā opi. quā tenui in. d. c. i. ut coram dele. gato no. sit locus reconuentioni. post li. p. rest. neq. etiā corā ordinario ut sit. p. pria reconuentionio et habeat p. uilegiū reconuentionis. qd. no. et plenus dicit ut ibi dixi et optime pro illa snia facit ille tex. intellectus ut pre. dixi et an. et qñ habeat locū hec regula q. prior et. vi. de qd. ibi no. et p. spe. in ti. de q. sti. v. vidimus. et per host. in summa. c. ti. v. hec autē regula Quero. tex. hic dicit q. cū cause actoris et rei deducant in iudiciū p. modū actionis et reconuentionis debēt vna snia ter. minari. qd. si iudex pronūciat sup. conuentione et non sup. reconuentione. gl. b. in v. eadem snia. dicit q. non valet snia. uel saltē appellabit. p. l. i. s. si. ff. q. sen. sine app. re. Aduerte q. gl. ideo loquit h. indistincte. q. tex. i. d. s. si. sic loquit. h. cōter tenet h. et ibi sniaz tenere. et opus ē appellatione. hoc enim voluit ille tex. i. si. facit q. transgressio ordinis cause ad cam no. viciat sniam ipo facto. ut in. l. i. l. de ap. d. et no. i. l. prolata. L. de sen. Sed circa h. format dubiū p. supposita illa opi. pro vera. q. snia teneat lata super vna q. no. fuerit appellatū. nūq. d. possit peti executio illi? snie anteq. pronūciat sup. alia. q. daz q. sic p. tex. illius. s. vl. ff. vii. t. p. rariū dicit illud i. eadē. l. corā gl. dū dicit q. appellatio d. interponi. h. v. fm. cum nisi cū aduersarij impediret. nec iudex ferret sniaz su. per alia. tñc deseret executio. et p. t. exāpi ptra aduersa. riū si agit ex cā iudicati. ff. de eo p. que fac. erit. l. i. s. i. et de testi. co. c. puenit. Et ptra p. dicta facit. c. cum. J. et H. de re iudi. So. fm. vin. Itē no. fuit reconuen. tio. f. ranol. fuit abbas dilata correctōne capli. Do. an. circa vtrunq. dubiū sic distinguit. q. si prius li. queat de vna q. de alia. tenēdo q. possit iudex sepa. ratim pronūciare. si p. u. liqat in alia. q. p. h. non po. terit appellari. q. ordo n. p. uertit. nec etiā poterit hoc casu obijci p. p. elatio. ex q. n. ē liq. datū reconuentionis. et sic sentit q. h. casu poterit peti executio snie. plate. si autē liquidata sunt debita hinc inde. et prius. p. nunci. atur sup. p. uentioe uel reconuentione dicit se no. videre interesse. p. pter qd. possit appellari. et ideo appellatio no. admittēda. ij. q. vi. no. solēt. Itē autē possit peti h. casu executio snie prius late. distinguit q. aut hinc in. de qñtitas debet. et sic ē loc. p. pensationi. et non po. test peti executio in altera ad p. iudiciū alterius op.

plene dixi in. c. i. de mu. pe. p. que decido aliq. h. no. p. doc. Et p. h. insat. q. l. qui prior. ff. de iudi. h. locū qñ scda conuentionio no. deducta p. viā reconuentionis vere h. dic. q. p. intelligi etiā mō isto. ut ibi sentit bar. et tñc dicit q. prius d. tractari. scā p. uilegio platōis. q. pri. us expediet vñus articulus conuentionis. scdo et ime. dlate alius articulus reconuentionis. ut dixi in. c. i. de mu. pe. q. vicissitudo no. seruet ita stricte. qñ scda no. deducta p. viā reconuentionis ut. s. dixi. Et ex his habes duos intellectus ad. l. q. prior. Et aduerte q. host. sentit illā opi. quā tenui in. d. c. i. ut coram dele. gato no. sit locus reconuentioni. post li. p. rest. neq. etiā corā ordinario ut sit. p. pria reconuentionio et habeat p. uilegiū reconuentionis. qd. no. et plenus dicit ut ibi dixi et optime pro illa snia facit ille tex. intellectus ut pre. dixi et an. et qñ habeat locū hec regula q. prior et. vi. de qd. ibi no. et p. spe. in ti. de q. sti. v. vidimus. et per host. in summa. c. ti. v. hec autē regula Quero. tex. hic dicit q. cū cause actoris et rei deducant in iudiciū p. modū actionis et reconuentionis debēt vna snia ter. minari. qd. si iudex pronūciat sup. conuentione et non sup. reconuentione. gl. b. in v. eadem snia. dicit q. non valet snia. uel saltē appellabit. p. l. i. s. si. ff. q. sen. sine app. re. Aduerte q. gl. ideo loquit h. indistincte. q. tex. i. d. s. si. sic loquit. h. cōter tenet h. et ibi sniaz tenere. et opus ē appellatione. hoc enim voluit ille tex. i. si. facit q. transgressio ordinis cause ad cam no. viciat sniam ipo facto. ut in. l. i. l. de ap. d. et no. i. l. prolata. L. de sen. Sed circa h. format dubiū p. supposita illa opi. pro vera. q. snia teneat lata super vna q. no. fuerit appellatū. nūq. d. possit peti executio illi? snie anteq. pronūciat sup. alia. q. daz q. sic p. tex. illius. s. vl. ff. vii. t. p. rariū dicit illud i. eadē. l. corā gl. dū dicit q. appellatio d. interponi. h. v. fm. cum nisi cū aduersarij impediret. nec iudex ferret sniaz su. per alia. tñc deseret executio. et p. t. exāpi ptra aduersa. riū si agit ex cā iudicati. ff. de eo p. que fac. erit. l. i. s. i. et de testi. co. c. puenit. Et ptra p. dicta facit. c. cum. J. et H. de re iudi. So. fm. vin. Itē no. fuit reconuen. tio. f. ranol. fuit abbas dilata correctōne capli. Do. an. circa vtrunq. dubiū sic distinguit. q. si prius li. queat de vna q. de alia. tenēdo q. possit iudex sepa. ratim pronūciare. si p. u. liqat in alia. q. p. h. non po. terit appellari. q. ordo n. p. uertit. nec etiā poterit hoc casu obijci p. p. elatio. ex q. n. ē liq. datū reconuentionis. et sic sentit q. h. casu poterit peti executio snie. plate. si autē liquidata sunt debita hinc inde. et prius. p. nunci. atur sup. p. uentioe uel reconuentione dicit se no. videre interesse. p. pter qd. possit appellari. et ideo appellatio no. admittēda. ij. q. vi. no. solēt. Itē autē possit peti h. casu executio snie prius late. distinguit q. aut hinc in. de qñtitas debet. et sic ē loc. p. pensationi. et non po. test peti executio in altera ad p. iudiciū alterius op.

ponentis ppenlatōem ex quo liquidatum ē debitum
et hoc dicit de mēte tex. et gl. dicti. §. vi. Ubi autem
q̄ntitas debet ab vna pte et spēs ab alia. satis putat
pcedē dān vni. et b̄ dic tenuisse simonē vni. et seq̄t jo.
an. i. addi. spe. in ti. d. recōnē. §. vi. qd si pmo. et b̄
dca ex toto mihi n̄ placet cū etiā iura idistincte dicit
vbi nō ē loc⁹ ppenlatōni p̄ue valet recōuentōni et de
bere terminari vna snia. ut hic. et i. c. i. de mu. pe. cas.
si. quare condendo quo ad p̄mū. q̄ vbiq̄q̄ admit
tunt vera recōuentio. semp̄ debent vna snia termina
ri. et si scias fieret posset appellari. ut in. §. si. p̄dicto.
Et si diceret q̄ interesse poterit p̄tendi. hic r̄ideo q̄
magis p̄mo ubi admittit ppenlatō. Itē ubi nō ad
mittuntur lz̄ directe nō compenset poterit t̄m̄ indirecte
ppenlatō. q̄ si snia p̄ter seraf̄ pro eo. poterit de effe
ctu snie seu rebus sibi adiudicatis p̄ sniaz. illi aduer
sario satisfacere. quod non poterit si differat snia pro
eo. Itē est interesse in eo q̄ iudex p̄tra iura differt si
vbi facere iusticiā. ex quo em̄ actor et r̄e actōnes sunt
in iudiciū deduxerūt. debuit iudex ita procedere. ut
vtriq̄ p̄ter et eodem tpe posset p̄ sniam satisfacere.
Fateor t̄m̄ q̄ ubi p̄ius liq̄ret de vna q̄ de alia. et
scādalum timet in differendo. q̄ poterit iudex sup̄ il
la p̄ p̄nūciare. nec appellatio obstabit. ar. in. l. equil
sumum. ff. de usufruct. et in. l. i. §. quies. ff. de off. p̄fec.
vr. et in. c. ij. de cā. pos. et p̄p̄ri. et hoc quo ad p̄mū.
Eid̄ scdm̄ an si non fuit appellatū possit peti executio
breuiter dico q̄ sic. q̄ nihil obstat in cōtrariū. nisi sit
casus in quo possit obijci ppenlatō. qd̄ q̄n̄ sit non ē
materia nostra. f̄ vide bar. in. l. aufert. §. q̄ p̄ ppen
latōne. ff. de iure fisci. et p̄ l. y. in. l. si. l. de ppenlatō. dī
cam in. c. ij. de deposit. ubi p̄ canonicas. ad p̄dicta
facit. c. cum aliquibus. de re iudi. 2. ij. q. i. in. c. cū si
cut. ibi. que iuste diffinita sunt nulla patimur excusa
tione differri tē. de pe. di. i. adam. ibi statim tē. fecit
l. si is a quo. ff. ut in poss. l. e. hodie p̄stat hodie aga
tur tē. dicit ubi. Opp. capiēdo finē huius gl. vide
tur em̄ q̄ sup̄ p̄uentione et recōuentōne ferant due snie
et non vna. q̄ quot sunt articuli tot sunt snie. ff. de mi
noribus. i. etiaz. ad idem facit. c. cū ecclesie. de causa
pos. et p̄p̄ri. ubi due snie diuise late fuerūt sup̄ p̄uen
tione et recōuentione. Glo. fateor p̄trarium q̄ i verita
te p̄les sunt snie. f̄ vna d̄r̄ propter t̄pis ip̄ius et carte
idēptitatem seu ynitatē. q̄ in eadem carta. et in eodē
fere tpe proferunt. f̄ vna immediate post alia. ut hic. et
in. d. c. cum ecclesia. s̄l̄r̄ in. l. scire debent. ff. de ver.
ob. ubi vna d̄r̄ stipulatio propter eandem p̄ceptōem
verbor̄ et t̄m̄ sunt plures respectu pluriū rez̄ deducta
rum in illa. Ex his nō. q̄ vna et eadē res p̄t̄ diuer
simode propter diuersos et varios effectus nūcipari
f̄ xij. q. ij. c. si. Sed circa hoc dubitat quid si lata
snia sup̄ conventionē. statim appellet condemnat⁹ et
per hoc recusat iudicem ut suspectum. q̄ cum iniuste

condēnauit. quod potest ut in. c. proposuit. de appel.
nunquid non ob. recufatione fert immediate snia etiaz
sup̄ reconuentione. host. dicit q̄ non. vñ hoc casu fm̄
cū non terminabit vna snia. h̄z ergo locū iste tex. q̄n̄
do non appellat et recusat. Jo. an. dicit p̄trarium se
putare. Inducit. c. auditis. de p̄ci. f̄ de cā. pos. c. pa
storalis. et de rest. spoli. c. audita. et ad decre. propo
suit. dicit m̄denduz̄ p̄out ibi ip̄e nō. Itē b̄n̄ hoc
dictum Jo. an. sentit em̄ p̄ iura que hic alle. q̄ post
p̄dationē in cā non p̄t̄ impediri snia. virtute recufati
onis. cum nihil possit opponi post p̄dationē. nec de
facto nec de iure. ut nō. in dictis iuribus. maxime in
pal. c. pastoralis. Et hoc limitant iura dicentia recon
uentione et exceptōez̄ dilatoriā posse proponi quicūq̄
ius opponendi superuenit. ut in. c. insinuante. de offi.
dele. et i. l. l. de p̄for. aus. li. et nō. ij. q. vi. exceptōis
ut intelligant an̄ conclusionem in cā. et non possit. qd̄
est menti p̄mendandum. Et pro hoc facit. q̄ ex quo
p̄dationē ē. p̄p̄r̄ p̄t̄ iudex nocere. cū si iniq̄ sniaz tu
lerit sit p̄mptum remediū appellandi. puto t̄m̄ q̄ ex
ceptio excōcationis possit opponi in q̄n̄q̄z̄ parteli
tis maxime si postea superuenit. ar. c. i. f̄ de excep. et c.
pia. e. ti. li. vi. host. t̄m̄ inuitens sue opi. p̄dicto. addit
aliū casum In quo sup̄ conuentione et reconuentione
simul nō pronunciat. vñ cum petitorū ē oblatum
et de possessorio statim liquet. et est talis nature q̄ se
stium p̄nunciationem requirit. p̄pter aiāz̄ piculum
de quo in. c. ex conq̄one. de rest. spo. et nō. hoc dicit
host. sentit em̄ qd̄. s̄. tenui p̄tra opi. do. an. ut regula
r̄ter debeat pronunciar̄ simul sup̄ vtraz̄ cā. p̄m̄ p̄i
us liqueat de altera. et cū hoc sit q̄ imineat piculum
et lz̄ host. dicit de piculo aiāz̄ idem puto de piculo
corp̄is. ut quia est p̄tentio sup̄ possessione. eo q̄libet
de facto dicens se possessionem h̄re. vult possidere
ar. in. d. l. equillum. ff. de usufru. et in. c. cū venissent
de insti. Quero hic tex. dicit. q̄ qd̄ spoliatio nō
p̄iudicat q̄n̄i. p̄p̄osite per aduersariū. nisi p̄ponatur
p̄ viam exceptionis. an hoc sit vñ indistincte. glo.
hic in v. h̄n̄ valde nō. dicit q̄ nō. sed hoc procedit in
cūm̄. scias in criminali. Illa em̄ suspēdit p̄ q̄n̄em
spoliationis. postea propositam. etiā p̄ viam actōis
et ita intellexit. ij. q. i. p̄ totum. et v. q. ij. per totum.
Itē ex hoc singularē limitatōnem ad hoc. c. et nō
casum in q̄ actio op̄at naturā exceptōis. q̄ excludit
agētē criminaliter. et p̄seq̄t̄ restōez̄. et hec gl. n̄ reproba
tur a doc. Inno. Jo. an. et alijs̄ simplr̄ trāsēit. nec ex
p̄sse approbādo. nec reprobādo. d̄z̄ do. an. dicit q̄ cō
tra cā facit rō h̄ capli. et b̄ veri⁹ putauit ut sit necesse
opponē de spoliatioe. et b̄ tūm̄ extimat p̄ hanc decre.
Et ad hūc intellectuz̄ p̄nt̄ fm̄ cū trahi iura. sup̄ q̄bus
fūdat se ista gl. Et ego repi b̄ dictū glo. approbati p̄
spe. i. ti. de cā. pos. et p̄p̄ri. §. i. v. illud. lz̄ m̄tōez̄ n̄ fa
ciat de hac gl. Et mouet p̄ iura allegata in hac glo.

*Si actio et res amovet p̄mo p̄t̄
in iudiciū deduxerūt. debuit iudex
vtriq̄ p̄ter et eodem tpe p̄ sniam
satisfacere. Fateor t̄m̄ q̄ ubi p̄ius
liq̄ret de vna q̄ de alia. et scādalum
timet in differendo. q̄ poterit iudex
sup̄ illa p̄ p̄nūciare. nec appellatio
obstabit. ar. in. l. equillum. ff. de
usufruct. et in. l. i. §. quies. ff. de
off. p̄fec. vr. et in. c. ij. de cā. pos.
et p̄p̄ri. et hoc quo ad p̄mū.*

*An p̄. no. fuit appellatū pos
sit peti executio*

*Quo iure diffinita sunt
nulla patimur excusatione
differri*

De dy quos p[ro]p[ri]os s[er]uab[il]es cu[m] p[ro] ad i[ur]is p[ro]p[ri]os
Ne m[od]o p[ro]p[ri]os s[er]uab[il]es s[er]uab[il]es nos oppon[er]e s[er]uab[il]es

.ij. q. i. et .q. ij. c. optet. et .c. audinimas. et hoc dicitur placet. Et ratio q[ui]a b[ea]ta casu actio sup[er]naturaliter op[er]at[ur] est. q[ui]a non debet quis c[on]tendere criminaliter cu[m] suo aduersario spoliatus. It[em] possit et defectu facultat[um] q[ui]sq[ue] p[ro]dere cum. habeat ergo loc[us] illud. Nec nudi c[on]tendere nec inermes inimicis nos opponere debemus ut .d. c. oportet. et .c. frequens. de rest. spo. li. vi.

Quarte etiam circa hoc ad alia singulari limitatio[n]e. quoniam ponit gl. ij. q. ij. in summa. dicens. q[ui] q[uo]d spo[liatio]nis. p[ro]p[os]ita p[er] modu[m] exceptio[n]is i[n] ca[us]a criminaliter intentata. non solu[m] op[er]at[ur] effectus expulsiu[m]. sed etia[m] co[n]secratiuu[m]. quia ea probata sit rest[itu]tio. et sic intelligit illa iura. ij. q. ij. Et ad hanc decre. n[on] dicit q[ui] loquitur in ca[us]a simili. q[ui] uidet mirabilis limitatio. s[ed] spe. i. d. v. illud. refert. quosda[m] h[ab]uisse non t[ame]n facit mentio[n]em de hac glo. S[ed] spe. 3. oppositum p[er] .c. qualiter et q[ui] .ij. de accu. s[ed] penul. et d[icitur] sumo. l. 3. h[ab]et de testi. c. venies. et .c. constitutus. q[ui]s velit dicere. q[uo]d i[n] iura etia[m] i[n] ca[us]a criminali d[icitur] e[ss]e conformis petitioni. s[ed] excipiens il[le] petit. ergo non d[icitur] fieri rest[itu]tio. et h[ab]et op[er]a. spe. approbat do. an. quod mihi satis placet. Nam ultra libellum non habet inferior a papa potestate sup[er] illa i[n]stantia. p[ro]ut n[on] dicit Jo. an. i. c. m[an]datu[m]. de res[er]p. ubi dicit. q[ui] si i[n] ca[us]a b[ea]ta. r[ati]o fatet defectu[m] sui iuris et actor nihil probat d[icitur] iure suo. q[ui] inferior a papa ab soluet rei ab impet[er]e actoris et ip[s]i actori imp[er]at silentiu[m] s[ed] p[er] via[m] i[n]quisitionis seu accusationis poterit de nouo contra illu[m] rei procedi ad p[ro]uatione[m] virtute sue confessionis. p[er] no. i. c. p[er] i[n]quisitione[m]. de de. sic dicit in proposito actor virtute exceptionis repellit. sed i[n] deo si ille e[st] infamat[us] poterit procedere p[er] i[n]quisitione[m]. ut alii accusator admittet. salvo casu. c. frequens. pal. ut iste id[em] facta rest[itu]tio. p[ro] b. d. c. frequens. et hoc q[ui] spoliatio p[ro]ponit facta ab ip[s]o accusatore. si aute[m] a tercio tunc probata spoliatio p[er] modum exceptio[n]is. i[n] deo ex officio suo statuet terminu[m] reo ad petendam rest[itu]tio[n]e[m]. ut sic postea possit procedere accusatio. ut e[st] tex. in .d. c. frequens. s[ed] sol[us]. Cape aliam solenem limitatio[n]e[m] ad hunc tex. et o[mn]ia p[re]dicta q[ui] ubi factu[m] est no[n] t[ame]n no[n] admittit exceptio[n]e[m] spoliatio[n]is. q[ui] e[st] dilatoria et sic p[re]dicat p[er] p[re]fatione[m]. s[ed] p[er] e[st] factu[m] e[st] notoriu[m] q[ui] li. p[re]f. et. ergo r[ati]o b[ea]ta e[st] notabile dicitur in .in. c. p[ro]p[os]uit. de appel. ubi ponit Jo. an. Et illud id[em] posuit i. d. c. frequens. Et spe. in .ti. de peti. et pos. s[ed] ij. post p[ro]p[ri]a. q[uo]d e[st] notandu[m]. p[ro] b[ea]ta facit. q[ui] de illi q[uo]d ad liquidu[m] non e[st] bona co[m]pensatio. ut. l. si. l. de co[m]pen. et no. in. c. ij. de depo. Quero q[ui]liter intelligat iste tex. an cum p[ri]ma q[uo]d e[st] petitoria et scda possessoria. an cu[m] vtraq[ue] e[st] possessoria. glo. illa i[n] scda p[ar]te dicit quosda[m] intelligere q[ui] hic vtraq[ue] erat possessoria. q[uo]d non placet glo. q[ui]a hic p[ri]mo petebat iusticia[m] sup[er] danis d[icitur] s[er]uab[il]es. quasi p[er] h[ab]e[at] petitoria. Sed hosti. dicit h[ab]ere r[ati]o[n]e[m] posse iudici. q[ui] non e[st] iniustu[m] ut spo

liatus restituat. quasi dicat q[ui] petendo iusticia[m] sibi fieri satis potest includi q[uo]d possessoria s[ed] tu dic q[ui] no[n] e[st] vis qualiter intelligat. et an via q[ui]stio possessoria facit silere altera. Dic ut ple. no. in .c. fi. e. Intellect[us] t[ame]n glo. magis videtur applaudere l[ite]. Fateor t[ame]n q[ui] si probat[ur] concluderet ad possessoria[m] satis p[er] dicit sub illis verbis g[ra]uibus possessoria[m] includi ut .ij. d[icitur] cam post glo. Quero an p[er] exceptio[n]em spoliatio[n]is interrumpat p[re]scriptio[n]e[m] gl. dicit in tercia q[ui]stio[n]e t[er]t[er]a q[ui] no[n] q[ui] excipies non petit. allegat t[ame]n alia iura q[ui] vident velle. q[ui] excipies dicat exp[er]iri. s[ed] illa loquunt[ur] quo ad onus probandi s[ed] Jo. an. hanc opi. gl. co[n]ter tenet doc. hic. qui l[ib] multa inuolu[n]t veritas e[st] h[ab]ere q[ui]stio[n]em non procedere. q[ui] aut excipit contra illu[m] q[ui] spoliavit et possidet. et talis non p[er]t[inet] p[re]scribere. q[ui] i[n] reb[us] inuisibilibus non curit p[re]scriptio. ut in .li. de vsuca. s[ed] q[ui] aut. et. s[ed] aliqui. De iure canonico non e[st] dubiu[m] p[ro]pter malam fide[m]. In .c. si. de p[re]scrip. Aut i[st]e q[ui] agit spoliavit et alii possidet et idem. q[ui] res inter alios acta r[ati]o. et q[ui] res. e[st] vidiosa. ut in .d. s[ed] q[uo]d aut. Aut excipit contra terciu[m] ut in similibus no[n] admittit ut in .d. c. frequens. Aut in criminalib[us]. et non procedit etia[m] p[re]scriptio. q[ui] iste q[ui] spoliavit non p[er]t[inet] p[re]scribere. In vno t[ame]n casu p[er]t[inet] cadere dubitatio. p[re]supposito q[ui] ubi p[er]teret condicio. c. reintegranda. ij. q. i. haberet locum exceptio[n]e[m]. et sic nuc[un]c excipitur contra illu[m] q[ui] possidet bona fide. de quo casu dicit hic do. an. q[ui] si e[st] p[re]scriptio i[n] q[ui] exigeretur litis p[er]te. vel petitio procedet decisio hui[us] gl. s[ed] si e[st] talis i[n] q[ui] sufficeret interpellatio p[er] nunciu[m] nuc[un]c credit q[ui] interrumpit. q[ui] bec e[st] fortior interpellatio. s[ed] certe h[ab]et d[icitur] non procedit. q[ui] p[re]scriptio cu[m] bona fide non interrumpit p[er] sola[m] missione[m] nunciu[m]. i[n]mo nec p[er] petitione[m] extra iudiciale. de quo p[er] bar. in .l. naturalit[er] ff. de vsuca. et no. in .c. nihil cu[m] scdalo. de p[re]scrip. et .c. illud eo. ti. s[ed] requirit li. p[er]te. ad id[em] q[uo]d no[n] .gl. i[n] regula possessoz. d[icitur] re. in .li. vi. s[ed] dicit t[ame]n dicit q[ui] si tacite dicit i[n] exaltat[i]o[n]e q[ui] habuit actore[m] ducere i[n] mala fide[m] q[ui] sit interrupta p[re]scriptio no[n] vi exceptio[n]is. s[ed] superuentione[m] malefidei q[ui] i[n] consistit i[n] facto et no[n] i[n] colore iudicij. de quo videt ut dicitur i[n] .c. ut debitas. de appel. Quero an bec exceptio[n]e[m] spoliatio[n]is debeat admitti i[n] q[ui]libet ca[us]a. p[ri]mo hic arguit gl. q[ui] non q[ui] no[n] debet admitti i[n] actione depositi quia i[n] illa non admittitur co[m]pensatio. contrariu[m] concludit. q[ui] q[ui]stio spoliatio[n]is e[st] p[ri]uilegiata et magis favorabilis q[ui] actio depositi. Et bec opi. gl. co[n]s[istit] e[st] licet quidam tenent p[ri]ma. Na[m] ut dicit Jo. an. et b[ea]ta. exceptio[n]e[m] co[m]pensationis non admittit i[n] deposito. q[ui] excipies d[icitur] co[m]pensatione[m] fatetur depositu[m]. et sic notat quedam p[er]fidia. i[n] non restituendo. sed q[ui] de deposito non constat. s[ed] spoliat[ur] dicit se i[n] erme. hic nulla p[er]fidia s[ed] e[st] q[ui]stas e[st] ip[s]m excipientem audiri. s[ed] dicit si p[er]staret de deposito. quia ut p[ro]xi[m]a nedum i[n] deposito sed i[n] alia

An p[ro]p[ri]os p[ro]p[ri]os iuris
et p[ro]p[ri]os

In reb[us] inuisibilibus
p[ro]p[ri]os p[ro]p[ri]os fidei

An d[icitur] p[ro]p[ri]os
debeat admitti i[n] q[ui]libet ca[us]a

De 209 m[od]o in p[ro]p[ri]os s[er]uab[il]es s[er]uab[il]es p[ro]p[ri]os
et adu[er]s[us] p[ro]p[ri]os s[er]uab[il]es s[er]uab[il]es p[ro]p[ri]os
ad p[ro]p[ri]os s[er]uab[il]es s[er]uab[il]es p[ro]p[ri]os s[er]uab[il]es
p[ro]p[ri]os s[er]uab[il]es s[er]uab[il]es p[ro]p[ri]os s[er]uab[il]es
p[ro]p[ri]os s[er]uab[il]es s[er]uab[il]es p[ro]p[ri]os s[er]uab[il]es
p[ro]p[ri]os s[er]uab[il]es s[er]uab[il]es p[ro]p[ri]os s[er]uab[il]es
p[ro]p[ri]os s[er]uab[il]es s[er]uab[il]es p[ro]p[ri]os s[er]uab[il]es

*Semper spoliatum non admittit in actione Spoliationis
et si spoliatum fuerit ex obligatione firmata
iuramento*

*Item quod dicitur in duobus
capitulis de quibus a h. p. p. p.
casus notandi*

+

actōe ubi factū est notoriū non admittit exceptio spoliationis. et sic habes unū casum ubi non admittitur exceptio spoliationis. Aliū casum ponit vin. et Jo. an. post eū hic. s. qñ spoliat' puenit ex obligatione firmata iuramento. nō eñ d3 opponere exceptionē ne in dōat in pñriū. nou satisfaciēdo. fideiussor tñ p̄t eam obijcere p̄tra creditōrē. sine ex sua pueniat sine ex debitoris p̄sona. qz p̄pensat tam sibi. qz p̄cipali debitori debitū. ut. l. si quid a fideiussore. ff. de compensa.

*In iuramento in p̄p̄tione
supra p̄p̄tione*

*Si quis iuravit aliquid solvere
et si non soluerit
et si non soluerit*

*In q̄dā casu non admittit
spoliationis exceptio*

*Admōg. qz dicitur in capitulo
de spoliatione p̄p̄tione
spoliationis exceptio*

*Admōg. qz dicitur in capitulo
de spoliatione p̄p̄tione
spoliationis exceptio*

Jo. an. putat p̄mū dictū v̄z. ut p̄cipalis non posset qñ ab initio spoliat' erat. et scies p̄stint iuramentū. sec' si ex post facto fuerat spoliat' qz iuramento inest p̄dicio. nisi iusta causa supueniat. p̄pter quā posset te a p̄cedo repellere. sicut et alie multe. de quibus i. c. que admodum. de iuramentū. Cōtra hoc dictū videt' facere qd̄ le. et nō. i. c. debitorēs. et. c. i. d. iuramentū. et. c. ad nostrā. et. i. de iuramentū. ff. non obstantē. placet mihi dictū do. an. ff. non rō sua. Quia eñ iste p̄riū. qz impedit p̄ factum istū. quo min' sibi soluat. ar. i. l. ff. q. satisfada. co. 2. l. iij. ff. de sta. li. Et pro hoc qd̄ nō. bar. in. l. amplius. ff. rem ra. ha. ubi dicit qz si quis iuravit aliquid solvere. p̄t p̄pensare. nec min' adimpleat iuramentū. qz p̄ factū ipsius nō soluetis impedit q̄ min' sibi soluat. Ita i p̄posito. p̄ spoliationē factā a creditore impedit. q̄ min' soluat. tutius tñ reputo solvere. qz iuramentū p̄cipaliter dirigitur i deū. qz nō p̄stint aliqd̄ impedimētum. nisi oino iste propter spoliatōem efficeret inops ad solvendam ar. c. significante. de pig. r. c. breni. de iuramentū. alius casus fm̄. et alius doct. cum quis p̄ratur de alio qd̄ ipedit eū ne filium suū faciat baptisari. uel ne defūctū sepeliat ul' ne parietē mēre reficiat si eñ ob. tūc spoliatōis exceptō. ar. v. di. baptisari. viij. q. iij. nōne. ff. de no. ope. nū. l. de pupillo. s. si quis nūos. et idem ego puto vbi cūqz agit de re nō capiente sine p̄iculo dilationē. ar. inriū. pall. Nam i p̄dictis casibus non subest alia rō. nisi qz p̄iculum est in mora. Idēz ergo in filibus. ar. eoz q̄ nō. in. l. i. l. de p̄di. inde. sec' dicunt doc. ubi qz p̄querit de iniuria ei irogata. puta de eo qui non p̄m̄sit filium baptisari. uel mortuū sepeliā. et de his vide p̄ spe. de pe. et pos. s. i. v. qd̄ si debitor. r. v. se. Et rō dīuersitatis p̄z. qz in p̄mo casu subest p̄iculum in mora. qd̄ cessat post iniuriam irogatam. Adidit idēz vin. aliū casum dices. qz agēti interdico vti possidetis. ne turbet sibi possessio. uel ne offēdant inquilini. uel putatores vinearū. nō ob. exceptio spoliationis. qz iudicis est futurus lites impedit. et p̄uidere ne quis sua possessione p̄inetur uel turbetur. sed si agētur ad p̄iam. puta. j. annum ad extimationem turbate possessionis. ff. vti possi. l. i. penl. et vltima. exceptio spoliationis prodest fm̄ eam. Inno. in. c. si. et in. c. veniens. de p̄scrip. tenet indistincte exceptionem obstatē agentī interdico vti

+

+

possidetis. tu dic de hac materia seu articulo ut plene dicitur in d. c. veniens. et vide quod nō. Jo. an. i. addi. spe. in ti. de pe. et pos. s. i. v. sed nunqd̄ intentāti. ubi distinguit an p̄iculum sit i mora. p̄d non. ut p̄mo casu non admittatur. scdo sic. facit id quod notāter. s. dixi in alio casu. qz omnia p̄dicta possunt induci sub duobus casibus. p̄mū qñ quis puenit in p̄t notorio. scds qñ p̄iculum est in mora. et tunc agentī non obstat exceptio Quatuor casus ponit hic doc. sup. tex. et p̄t includi sub alijs duobus. p̄mū est qñ actio uel officium iudicis non dirigit' specialiter p̄tra aliquem. sicut qñ p̄tē electō p̄manit. de cā. pos. et proprie. c. cū ecclesia. r. et ratio. quia exceptio p̄tē tñ ubi aliquis conuenit vnde de necessitate habet se defendere. ff. de v. ob. l. inter stipulaten. s. i. et ideo i necessitate p̄stituto subuenit. p̄ hāc exceptionem. sed vbi confirmatio electionis p̄tē. nullus sp̄litate conuenit nec induat p̄cedē a iure. et aliquis se opponat. opponēs ergo est voluntarius fm̄ Inno. r. Jo. an. Et p̄ hanc rōnēz satis potest dici qz ubi implozato iudicis officio venit aliquis stimulat'us pro suo interesse. ut quia sibi p̄indicat. si nō compareat et contradicit. pone exēplū in executorē volente p̄uidere cui' officium sup hoc implozatur ab ipetrāte. satis videt' qz is qui t̄z b̄ficiū poterit hāc exceptionem opponere cōtra iplozātē. qz necessitat' adueniēte cā. ut evitat p̄iudiciū. Itā hanc rōnē audiat exēcatus appellando extrajudicialiter ut nō. jo. an. in. c. p̄ia. de excep. li. vi. Idēz si p̄tē restō i integritate. cū habeat necesse aduersari' contradicere et cōtat h casu officii iudicis. loco actōis. ut i. c. si. de off. in. et b̄ casu tenuit hic do. an. licet p̄dicta nō inducat. sibi isto casu p̄t includi ali'. v̄z qz exēp̄tē cōtra electō nō possit opponi spoliatōis exceptio. qz cōtra actōem tñ com. petit. ut. s. dictū est. l. 3. cū exēp̄tē quodāmo dicit' agere q̄ ad b̄. ut hēat suā exceptionēz. p̄bare. sic actor intentōez suā ut. l. i. ff. de excep. tñ vere et proprie nō est actor. quia non agit sed exēp̄t. secundum Inno. et Jo. an. obstat tamen videtur quod nō. in. c. sup. eo. de ele. nam opponēs se electioni est voluntari' et in multis habet naturam actionis. ut ibi nō. sed potest responderi ut. s. quia proprie et toto nō ē actio et qz implozāt' iudicis officium et non d̄z defacili ampliari iste modus exēp̄tēdi et in. c. frequēs. pal. possit tñ instari i cōtrariū. quia iste elec' nūc venit necessario pro interesse suo. et sic coget eē i iudicio ad instātes sui spoliatōis. et maxie quia p̄sumitur eius inimicus ar. c. item cū quis. de rest. spo. vñ hito respectu ad b̄ et ad nō. i. d. c. sup. eo. de ele. satis posset teneri cōtrariū. qd̄ intellige salvo casu. c. frequēs. i. si. et j. dicit statim. Alius casus est fm̄ Jo. an. in. d. c. frequēs. in si. de rest. spo. li. vi. ut agēti sup ecclesiasticis nō admittitur exceptio spoliationis rerum p̄uarum. qd̄

*Supra in l. de p. q. xi. r. l. neganda. L. qui accu. nō pos.
 Sed i scdo casu agit ad cōmodū priuatū id admittit
 tur ar. in. c. penul. r. vl. de adnl. Itē pōt rīderi ad
 dictū. §. si publico. r. aliter fm Jo. an. q. ibi crimē le
 nocūij de q. fuit ibi exceptū ptingebat pīncipale cri
 mē adulterij. de q. agebat vnde si eo casu puniret te
 stis ut. s. dictū ē. multo fortī actor. cū testis sit neces
 sarius. actor vero volūtari. r. ista solutio etiā nō. per
 legistas in. d. §. si publico. Ad. c. ex pte. de cōced. pre
 ben. gl. nō rīdet. sed Jo. an. remittit ad ibi nō. r. dic
 q. nō multū facit. q. a index ibi processit ex officio i eo
 q. erat in facultate sua r. dic ut ibi nō. plene. Do. an.
 hic prosequit tria. pīmū an crimē exceptū sui d. quo
 cōstat incidenter veniat puniēdū. scdm an infamat in
 famia iuris. tertū an infamat infamia facti. Ad pī
 mū sic distinguit. q. si tela iudicij fuit instituta pīa cū
 sicut pīa alios. puniē. lz cōstat incidenter puta pbi
 bendo testimoniū. ut in. c. p. inquisitionē. de de. fm in
 tellectū hui? glo. r. ibi. r. in. c. h. de cōf. s. Aut tela in
 dicij fuit restricta ad aliā psonā seu ad aliū finē. r. tūc
 aut index vlt de nouo procedere cōtra talē. nouā ter
 lam seu instātia iudicij inchoando. r. pōt ipm punire
 nā rōne publicā interesse pōt supplere ad hoc qd nō.
 in. c. cupientes. §. ceter. de de. li. vi. in gl. in. v. exdu
 dentes. r. in. c. puenit. p. Inno. de fidei. r. p. archi.
 h. q. i. in pīmis. putat tamē q. pbatōnes facte in te
 la exceptionis nō. pderūt cū index postea pcesserit ex
 officio. licet sec? putet in cōfessione p ea q. nō. Inno.
 hic. Aduerte m lat? in h. nā Inno. in. c. qualiter
 r. q. h. de accu. in vltima colūna tenet. q. pbatōnes
 ille faciunt fidē in iudicio inquisitōis. etiā si pmo fuis
 set actū cūlīter de crimine. Illud tū ibi nō approbo
 r. cōtrariū tenet gl. i. l. si q. ad se fundū. L. ad. l. iulī.
 de vi. Et videt sentire idē Inno. in. c. inquisitionē p
 all. r. in. c. j. de cōf. facit qd nō. fre. de senis cōsilio
 xxij. in scda qōne. r. pto q. nec etiā p fessio poterit
 adduci ad pbandū crimē ex quo incidenter emanauit
 vt nō. Bar. in. l. si cōfessus. ff. de custo. reo r. dixi. s.
 r. qd nō. glo. in. c. ex pōitētib? . l. di. r. de h. vide qd
 plene dixi in. c. at si derici. de iudi. facit tū iudiciū.
 Juxta nō. p. gl. r. Bar. in. l. capite quito. ff. de adnl.
 Aut index nō vlt. pcedere de nouo sed punire ex pī
 ma instātia. r. tunc si fuit crimē deductū ut exceptō r
 accusatio. ut quia ps exceptit r. petijt illū puniri p of
 ficiū iudicis. r. poterūt punire. Ita tenuit gul. de fa
 za. in. l. vbi. L. de fal. r. ponit Jo. an. in ti. de pba. §.
 l. v. nono. r. ibi vide. r. facit qd nō. iij. q. v. pstitūm?
 Aut fuit simpliciter exceptū? r. tūc si exceptio assumit
 locū accusatiōis. quia ē volūtaria. tūc crimē exceptū
 puniē. all. Inno. in. c. sup. eo. de de. Exemplū si petē
 ti cōfirmatiōne opponat exceptio delicti. lz enim istar
 actionis. quia a nō stimulo proponit. sed dic meli?*

*An crimē exceptū sui d. quo
 cōstat incidenter veniat puniēdū
 scdm an infamat in
 famia iuris*

relatione criminis sed innocēcia re? purgat. ut in .c.
 neganda. iij. q. xi. r. l. neganda. L. qui accu. nō pos.
 Sed i scdo casu agit ad cōmodū priuatū id admittit
 tur ar. in. c. penul. r. vl. de adnl. Itē pōt rīderi ad
 dictū. §. si publico. r. aliter fm Jo. an. q. ibi crimē le
 nocūij de q. fuit ibi exceptū ptingebat pīncipale cri
 mē adulterij. de q. agebat vnde si eo casu puniret te
 stis ut. s. dictū ē. multo fortī actor. cū testis sit neces
 sarius. actor vero volūtari. r. ista solutio etiā nō. per
 legistas in. d. §. si publico. Ad. c. ex pte. de cōced. pre
 ben. gl. nō rīdet. sed Jo. an. remittit ad ibi nō. r. dic
 q. nō multū facit. q. a index ibi processit ex officio i eo
 q. erat in facultate sua r. dic ut ibi nō. plene. Do. an.
 hic prosequit tria. pīmū an crimē exceptū sui d. quo
 cōstat incidenter veniat puniēdū. scdm an infamat in
 famia iuris. tertū an infamat infamia facti. Ad pī
 mū sic distinguit. q. si tela iudicij fuit instituta pīa cū
 sicut pīa alios. puniē. lz cōstat incidenter puta pbi
 bendo testimoniū. ut in. c. p. inquisitionē. de de. fm in
 tellectū hui? glo. r. ibi. r. in. c. h. de cōf. s. Aut tela in
 dicij fuit restricta ad aliā psonā seu ad aliū finē. r. tūc
 aut index vlt de nouo procedere cōtra talē. nouā ter
 lam seu instātia iudicij inchoando. r. pōt ipm punire
 nā rōne publicā interesse pōt supplere ad hoc qd nō.
 in. c. cupientes. §. ceter. de de. li. vi. in gl. in. v. exdu
 dentes. r. in. c. puenit. p. Inno. de fidei. r. p. archi.
 h. q. i. in pīmis. putat tamē q. pbatōnes facte in te
 la exceptionis nō. pderūt cū index postea pcesserit ex
 officio. licet sec? putet in cōfessione p ea q. nō. Inno.
 hic. Aduerte m lat? in h. nā Inno. in. c. qualiter
 r. q. h. de accu. in vltima colūna tenet. q. pbatōnes
 ille faciunt fidē in iudicio inquisitōis. etiā si pmo fuis
 set actū cūlīter de crimine. Illud tū ibi nō approbo
 r. cōtrariū tenet gl. i. l. si q. ad se fundū. L. ad. l. iulī.
 de vi. Et videt sentire idē Inno. in. c. inquisitionē p
 all. r. in. c. j. de cōf. facit qd nō. fre. de senis cōsilio
 xxij. in scda qōne. r. pto q. nec etiā p fessio poterit
 adduci ad pbandū crimē ex quo incidenter emanauit
 vt nō. Bar. in. l. si cōfessus. ff. de custo. reo r. dixi. s.
 r. qd nō. glo. in. c. ex pōitētib? . l. di. r. de h. vide qd
 plene dixi in. c. at si derici. de iudi. facit tū iudiciū.
 Juxta nō. p. gl. r. Bar. in. l. capite quito. ff. de adnl.
 Aut index nō vlt. pcedere de nouo sed punire ex pī
 ma instātia. r. tunc si fuit crimē deductū ut exceptō r
 accusatio. ut quia ps exceptit r. petijt illū puniri p of
 ficiū iudicis. r. poterūt punire. Ita tenuit gul. de fa
 za. in. l. vbi. L. de fal. r. ponit Jo. an. in ti. de pba. §.
 l. v. nono. r. ibi vide. r. facit qd nō. iij. q. v. pstitūm?
 Aut fuit simpliciter exceptū? r. tūc si exceptio assumit
 locū accusatiōis. quia ē volūtaria. tūc crimē exceptū
 puniē. all. Inno. in. c. sup. eo. de de. Exemplū si petē
 ti cōfirmatiōne opponat exceptio delicti. lz enim istar
 actionis. quia a nō stimulo proponit. sed dic meli?

q. lz talis exceptio pbata repellit eum ab illa electōe
 propter granationē opi. inde surgentē. vt in. d. c. sup.
 eo. nō tamē puniē alia pena ordinaria vel extraordi
 naria. vnde nō repellit a beneficijs obtēns. vt ē ter.
 in. c. sup. his. de accu. Si vero exceptio non assu
 mit locū actiōis sed stat in finibus exceptiōis. q. op
 ponit a stimulo r. tūc si nō pōt habere finē repulsi
 onis puniē vt hic in gl. r. in. d. l. ij. §. si publico. r. qd
 nō. L. y. in. l. vbi. L. de fal. hoc dictū lz etiā nō. in. d.
 §. si publico. si placet. sic enī re? nō valet regularitē ac
 cusare suū accusatorē pedēte accusatiōe cōtra ipm. l.
 si is qui reus facit. ff. de pub. iudi. r. ij. q. ix. negan
 da. ita r. fortī nō d. posse recipere si p exceptionē con
 sequit effectū accusatiōis ne vna via cōcedat qd alia
 prohibet. de procu. c. tue. r. i regula cū quid vna via
 ff. d. re. in. li. vi. Ad. §. si publico. dic ut h. ibi alia so
 lutio quā etiā sequit Bar. videlicet qū crimē exceptū
 tangit cūm de qua agit. tunc enī admittit r. ē puniē
 le. quia rōne cōtingentie r. cōtatis videt deductū pī
 cipaliter in iudiciū in. c. i. de except. r. qd ibi nō. Aut
 exceptio pōt hēre suū effectū repulsiōis. r. tunc si is cō
 tra quē opponit assumptit defensionē pīncipaliter su
 per ea disputanda. r. tūc puniē. ad hoc qd nō. Inno.
 in. c. puenit. de fidei. vbi videt hoc voluisse r. vi
 det originaliter dictū gl. in. d. c. constituit. iij. q. v.
 clarius tenet archi. r. ponit in. c. ē pīmis. h. q. i. gl.
 nō itelligas. dicēs regularē ut si assumēs defensionē
 sup crimine sibi obiecto cōuincat. debet puniri ma
 xime cū sit effectū notoriū. sec? dicit si nō assumptit
 defensionē ut hic. r. hoc dictū qūq. tenuit. Et nūc
 habito longiori studio visum ē mihi de e iure nō pro
 cedere r. iudicio meo videt casus in oppo. i. c. sup. his
 de accu. vbi electus petēs pfirmatiōne repulsiōis pro
 pter crimē sibi obiectū r. probatū non pīnat benefi
 cijs suis nec aliter puniē. quia ad hoc nō est actū vt
 sibi dicit. duz enim esset q. non deberet assumere de
 fensionē. ad idē. c. cū dilectus. de accu. r. index d. for
 mare sententiā fm formam libelli. ut in. c. lz hdy.
 de sumo. r. c. qualiter r. quando. h. de accu. etiam in
 crīmalibus. ut ibi clare dicitur in si q. fm modum
 agendī debet formare sententiā facit quod nō. Jo.
 an. in. c. mandatum. de rescrip. fateor tamen q. testis
 se defendens conuictus / poterit puniri pena extra
 ordinaria. quia lēgit auctoritatem iudicis in stando r
 gerendo se pro legitimo teste vbi non erat. r. sic pōt
 intelligi r. restringi opi. contraria. ar. l. nullus. L. de
 testi. si autem non assumptit defensionem tunc si cri
 men non est connexum negocio de quo pīncipaliter
 agit in iudicio non punitur pena ordinaria sed
 extraordinaria. sic fm cum. ar. h. c. a contrario sensu
 ut in. l. nullum. L. de testi. r. hoc siue confessione siue
 alio modo constat. quia videtur inaduertenter facta
 iudice ad hoc non sedente seu accedente. vide ad

Indy man agendū d. index pōt pūnī r.

publico crimine et p[ro]p[ter] n[on] efficit infamias. et hoc te
neas. Et n[on] ad gl. c. p[ro]f[er]unt. dic q[ue] p[ot]est intelligi q[ui]n
sua fuit lata p[ro]p[ter] testē directe. quia cōm[un]it falsum. et
sic q[ui] fuit dānat[us]. pena. l. corne. d. fal. male t[ame]n ibi gl.
allegat. d. l. nullū. q[ui] illa intelligit q[ui] exordinarie fuit
punit[us]. quia offendit aures iudicis ut. d. dixi. Et d.
ultimū an saltē iroget infamia facti. p[ro] crimine excepto.
et p[ro]bat[us]. gl. dicit et b[er]n[ardus] q[ue] cū hoc magis regulat a f[er]o
q[ue] a iuris effectu. d[icit] p[ro]fiderari an infamia transiunt ad
plures. an ne. ut p[ri]mo cāu sit infamis. scdo nō. et dic
clariss q[ue] aut ex illa repulsiōe ē granata opio istius
apud bonos et graues. q[ue] sufficiūt ad infamia inducē
dā. aut nō. p[ri]mo casu ē infamis infamia facti scdo nō
p[ro] p[ro]dictis vide tex. cū gl. in. c. testimoniu. de test.
et q[ue] le. et nō. in. c. cū m. eo. n. et in. c. at si deria. de in
di. et. ij. q. i. multi. Expedita nūc ista p[ri]ncipali q[ue] de
gl. redeo ad alias q[ue]ones quas gl. hic interseruit que
satis p[ot]est decidi ex precedentibus. Et p[ri]o querit po
ne q[ue] excōicatio sit. p[ro]bata p[ro] aliq[ui] p[ro] v[er]a exceptōis
puta ut repellat a testimonio v[el] ab electione. nunq[ue]d
ex hoc solo talis debeat vitari tanq[ue] excōicatus. gl. b.
in. v. itē qd dices. cōcludit q[ue] nō. nisi ex tali facto vel
repulsiōe. p[ro]blica laborat infamia. p. c. cū deside
res. quasi dicit gl. q[ue] v[er]itate solius exceptōis. nō de
beat vitari. ar. hui[us]. c. i. si. vbi testis p[ro]p[ter] hoc non re
putat infamis. ita nec excōicatus. Et hoc tenet Jo. et
p[ro]bi. sed Fran. et hosti. p[ro]tradietes etiā nō infama
tū de cuius excōicatioe q[ue]literat[ur] p[ro]stat. fore vitand[us]
et hoc p[ro]p[ter] p[ro]batiōis cōditōis. p. c. exceptionē. d. excep
ta tamē q[ue] occulte. occulte. publicē. publice vitat. ij. q.
i. si peccauerit. Inn. videt hic sentire cū opi. gl. i. q[ue]sti
onibus. q[ue]s circa hāc materiā t[ra]git. Querit enī
qd si actor sup aliq[ui] re quā petebat fuit repulsi[us]. p[ro]p[ter]
exceptionē excōicatiois ab agēdo. nunc vult itez age
re p[ro]p[ter] aliū vel p[ro]p[ter] aliā re nūq[ue]d p[ot]est repelli
ex vi interlocutorie p[ri]mi iudicij p[ro]p[ter] quā fuit p[ri]o
repulsi[us]. excōicatioe de nouo aliter nō p[ro]bata. dic q[ue]
non. nec p[ro]p[ter] p[ro]batiōes p[ri]mi iudicij. p[ro]babit excō
municatio i scdo iudicio. q[ue]si velit q[ue] oportet eā de no
uo p[ro]bati. allegat in ar. l. cū querit. cū legib[us] sequenti
bus. ff. de excep. ra iudi. sic in sil[is] licet aliqui repellat
ab accusatiōe p[ro]p[ter] aliq[ui]s cās nō t[ame]n p[ro]p[ter] h[uius] puni
tū nisi alias directe agat p[ro]p[ter] eos. ff. ex q[ue] can. ma.
l. ij. Interdicit Inn. si aliq[ui]s petijt absolūtiōe et repel
lat p[ro] exceptionē. q[ue] fuit excōicatus p[ro] manifesta offer
ta. v[er]i nō d[icit] and[re]as donec satisfiat. p. c. ex pte. d. i. de
v. sig. Si enī iste itez petijt absolūti nō ē audiendus
nisi p[ro] satisfiat. de sen. ex. solet. li. vi. quia idē p[ro]p[ter]
eandē repetit a quo fuit repulsi[us]. sed p[ro] p[ro]batiōes illius
iudicij nisi de nouo itez. p[ro]bat nō repellat in alio iudic
cio. puta si nūc incipiat aliq[ui]d petere nec p[ro]p[ter] p[ri]mā
repulsiōe p[ro]nunciabit excōicatus. nec subtrahet
sibi sua beneficia. nec aliter aggranabit man[us] iudicij

p[ro]p[ter] eū cū ad hoc nō sit directe actū. sed dūtaxat ad
hoc fuit actū ut a petitione absolūtiōis repellat q[ue]
rens cōsecutus ē. sed dices nōne sufficit ad hoc ut
excōicatus nūciat et q[ue] alijs mōis p[ro]p[ter] eū p[ro]cedat q[ue] cō
stet p[ro] sua tacitā cōfessionē de excōicatiōe. cū petēdo
directe absolūtiōe ab excōicatiōe fateat se ligat[us].
videt Inn. q[ue] nō p[ot]est qui eē fm eū q[ue] ex saphabūdan
ti cautela hāc absolūtiōe petijt. quia bonaz mētia
et. v. di. ad eius vero. secus dicit Inn. si excōicatiōis
exceptio p[ro]p[ter] actorē directe proponit. nō ut ab agen
do repellat. sed ut a iure suo cadat. Exēplū aliq[ui]s pe
tit absolūtiōe. vel q[ue] denunciet absolūtiōis ab excō
cations in se lata post appellatiōe legitimā. et aduer
sarius excipit q[ue] nulla p[ro]cessit appellatiō. vel q[ue] fuit in
sta. et hoc p[ro]bat q[ue] nulla vel iniusta p[ro]cessit appellatiō.
tunc enī sua feret. p. eo. v[er]i. p[ro]nunciabit legitime excō
catus. d. de offi. dele. c. cū cōtingat. vbi de hoc plene
nō. et tūc fm cū poterit excōicatus denūciari et aggra
uari p[ro]p[ter] eū man[us] iudicij. et poterit sibi subtrahere
beneficia. Et rō diuersitatis inter hūc casum et p[ro]ceden
tes ē. quia hic nō intendebat t[ame]n repellere actorē. sed
p[ri]ncipaliter defendere suam. p[ro] eo lata et de iure suo p[ro]
bare. h[uius] osti. dicit q[ue] Inn. in hac p[ar]te. sicut et in mult
alijs videt eē cūl[is] et nimis subtilis. q[ue]nis enī fm eū
oīa p[ro]dicta p[ot]est habere locū in cūl[is]ibus. In spiritali
libus t[ame]n nō ē ita subtiliter p[ro]cedendū. sed ē animarū
p[ro]p[ri]etatis occurrēdū. ar. eo. que le. et nō. in. c. dicit.
de iudi. de do. p[ro]p[ter] c. i. Tenendū ē q[ue] fm cū. q[ue] p[ro]bi
proponit talis exceptio q[ue] p[ro]bata is qui repellit non
solū quo ad se sed etiā quo ad alios inficit debeat ab
omnib[us] et vbiq[ue] repelli sine ipe p[ro]fiteat. sine negat. et
cōnuincat p[ro] probationes. etiā si nulla de sup bocten
tentia. quia talis p[ro]batio sine cōfessio. redit excōp[ro]s
notoria. ut in. c. fide cobra. de. et mul. et medio l. c. cū
olim. de v. sig. qualitercūq[ue] enī p[ro]stat q[ue] aliq[ui]s sit ex
cōicatus in vna ecclesia. ē excōicatus apud omnes. et
ab oibus ē vitand[us]. ij. q. iij. null. et. c. omnes. et. n.
q. iij. c. ij. et. ij. et admittit ex officio cōtra talen[em] sit
secibus suis iaceat. p[ot]est p[ro]cedere in dex[ter]a sua. de ap
pel. pastoralis. v. h. et p[ro] fm cū in eo q[ue]d le. et nō. in. c.
i. de offi. ordi. et de symo. l. h[uius] hely. s. i. et. i. et. i. dicit de pa
tere in fornicatore ut le. et nō. in. c. v[er]i de cobra. de. et
ma. Et in symoniaco in ordine ut p[ro] i eo q[ue]d le. et nō.
de symo. c. tanta. et in p[ri]mo et in quibusdā alijs. de
quibus nō. in. c. si. de testi. Et in his et in similib[us] p[ot]est
allegari alia rō diuersitatis fm. cū. quia i cūl[is]ibus sit
p[ro]batio exceptionis sit facta in vno iudicio. vel i vno
mō. agendi nō valet i alio. nō ē multū curandū de b
iudici ecclesiastico. quia nō p[ot]est nisi lingant[ur] p[ro]delle
vel obesse. In spiritalibus aut[em] et potissime i p[ro]delle
exēplis. vbi semel confessi vel conuicti repellunt. nō
solum repulsiōrum sed omnium cum eis participatiō
animabus periculum iminebat et iō necesse ē. ut bis

An p[ro]p[ter] excōicatioe infamia facti
p[ro] crimine excepto p[ro]bato

Excōicatioe p[ro] p[ro]batiōe
aliqui q[ue] non excipiat

Excōicatioe p[ro] p[ro]batiōe
iudicij

Excōicatioe p[ro] p[ro]batiōe
ab

casibus aliter sentiamus ar. l. vi. p. hinc et cū si. Jo. de lig. dicit dicitur Jmo. pcedere ut in alio iudicio nō pñciat pñ sed index bene poterit ex officio suo pcedere pñ ei. et hoc cū procedit opi. hosti. Do. an. putat qd cū exceptio excoicationis afficit psonam. sapit naturā sententiē declaratorie. id est pdest quibuscuqz illā pducunt in iudicio p viā exceptiōis. et tūter qualitercuqz dūmodo pducit eo casu vbi nō exigat plena pbatio. sed sufficit qualis qualis fides. sed si est casus in quo exigat plena pbatio. ut qd agitur pñ ei ad pñationē beneficij qd duravit p anuum in excoicatione tūc hec pbatio nō pdeset. licet possz pcedi ad purgationē indicendā et ex iudicis officio.

Adverte pmo sentit Do. an. qd ad repellendum actorē ab agēdo sufficit pbare excoicationē semiple nō qd ē cōtra. c. pia. de excep. li. vi. vbi dicit qd p bare apñsumis documentis. et p illā litterā dicit vbi Jo. an. post abb. nō sufficere vni testē cū iuramento Sedo dicit qd afficit psonā licet deducat p viā excep. pñōis. qd videt cōtra istū tex. nā sententia falsi dicitur late contra testē. afficit psonā. quia infamat. et tū fecit qd directe nō cōdēnat de falso sed repellit p officii iudicis seu pte opponente ut. l. i. l. i. de bis qui nō. infra. ad idē. c. testimonii. de testi. vbi cū mori obiectū pbati in vno iudicio. nō repellit i alio. nisi granata sit opio illius et tamē crimē dirigat in psonā. et facit. c. sup. bis de accu. et qd nō Jmo. in. c. cūm qui si. sint legi. vbi videt velle qd etiā snia declaratoria nō facit fidē qd ad alios qñ ad certū effectum et inter certas psonas agebat. et dicit ut ibi plenū nō. Et certe iūte articulus videt mibi valde dubi. nūbilo minus sic distinguere. qd aut excoicatio fuit pbata cōtra testē absentē. et tūc ex hoc solo nō dōz repellit i alio iudicio cū si fuisset pñs scilicet medius se defendere ar. in. c. si. de emp. et ven. Et iniquū ē istuz puniri. ex re inter alios acta ut. s. dixi. Fateor tñ qd si ex h publica laboraret infamia repelleret. nisi se purgaret ut in. c. cū desideres. de sen. ex. Aut fuit pbata eo pte scite et se defendente. puta dū repellentur ab agēdo et tūc de rigore iuris pcedit opio Jm. p. s. dicta et maxime p illud. c. pia. et idē tenet archi. ibi sequendo dicit Jm. hic nisi cōstaret p suā pñsionē. qd cū etiā fm Jm. facit fidē in alio iudicio. etiā dū directe agit ar. eoz qd nō. in. c. p. inquisitionē de elec. De equitate vero vbi solū cōstat p pbatiōes. pōt pcedē hosti. Et si sola fama sufficere ad repellendū. in. d. c. desideres. Ita dōz sufficere ista pbatio licet ad aliū effectū fuerit facta ar. eoz qd nō. in. c. venies. el. ij. de testi. et in d. l. i. l. i. de bis qui nō. infra. in gl. si. et re spectu repulsionis et vitiationis sanis pōt dici plena et opta pbatio. ar. in. d. c. cū desideres et in. c. illud. de den. et. et sic pōt mideri ad. c. pia. pall. Itē adverte. qd Jm. s. voluit absolutionē petentem nō fateri se ex

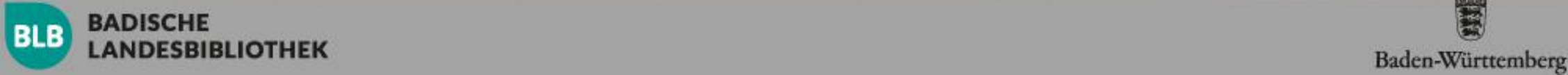
pmunicatū. sed qd ad cautelā pertinet. hosti. tenet hic pñariū dices qd nisi hoc expumat nō ē pñmēda cautela. ut in. c. venerabile de elec. et d. sen. ex. c. super eo sed Jm. in. d. c. venerabile tenuit suā opi. hic. Et idē tenet spe. in ti. de pba. s. nūc videndū. v. sed nungd facit dicit. c. pia. et qd ibi nō. archi. et p collectoeē in c. p. venerabile. qui si. sint legi. Et Bar. in. l. decem ff. de v. ob. sequit opi. hosti. et idē gl. in. d. c. venerabile. Adhibi placet opi. Jm. ut qd ad pñdiciū inferu dū ipi excoicato. nō pber ex hoc excoicatio. neqz qd dōz cōscientie facit retorquetur in eius lesionem. Et qd dato opinionū pñctū dōz pñalere mitor. ut nō. in. c. cū tu. de testi. et p Jm. in. c. ad audientia. d. homi. facit. l. interpretatione. ff. de pe. et in regula odia. de re iu. li. vi. sed in foro aie ē sibi credendū. de homi. c. si. gnificasti. Et pñctis inferu ad aliā qōnē huius gl. an crimē pbati pñra testē p viā exceptiōis repellat eū a pñtōe. gl. dicit qd sic dūmodo ex hoc sit gra uata opi. eius. etiā si nō sit irrogata infamia ar. s. de elec. sup. eo. Bar. bix. in qōnē venerali. pñj. refert Zan. p hāc deare. tenuisse qd propt crimē probantz cōtra testē p cū cōfessatū. proprie nō repellentur a pñtōne. sed si esset infamatus et in purgatione deficiūt. sic. Et cū hoc dicto transit hic Jo. an. remittendo ad nōra. in. c. sup. bis. de accu. et ibi approbat qd glo. hic dicit de purgatione indicenda propter infamia ortā ex dicto pbato per viam exceptiōis. nec ob. qd pbato delicto nō ē opus purgatione. ut in. c. penul. de pur. ca. qd illud pcedit fm Jo. an. ibi quā do directe ē pbati delictū. secus si idirecte. ut hic qd nō. Ego puto sic dicēdū qd aut cōstat de crimine per cōfessionem ipsius testis. et si nō debeat puniri ordina pena. ut. s. dixi. saltē renouebimur a promotione nā vltis ē confitendo de lapsu ut in. c. quā sit graue. de excep. pñda. et in. c. i. de cōfess. Et saltē grauat ex h aus opi. id nō dōz pmoueri. lxxxi. di. tantis. fact. c. ex penitentibus. l. vi. et qd nō. Jm. hic. et qd. s. dixi. Aut pñtat p pbationes. et tūc aut in sua absentia nō dōz repellit quia res inter alios acta. ut. s. dixi. nisi sit infamatus de facto tūc indicet sibi purgatio. ut hic in glo. et nō. in. c. at si clerici. de iudi. Aut in pñtia. et tūc aut fuit exceptū contra petentē pñmationē de cionis et pbati et repellentur ut i. c. sup. eo. de elec. rō qd illa exceptio hz in multis vīm accusatiōis. cum sit oīno voluntaria. ut nō. Jm. ibi et in. c. cū dilecti. et. c. dudū. ij. de elec. Aut pñra testē vel aliū in alia cā et si crimē ē cōnexū. dicit ut. s. si nō ē cōnexū. non repellentur. ar. h et in. s. sup. bis. nisi sit inde infamia orta vel granata sit eius opio. Nunc venio ad glo. si. et oppo. pñra finē. c. videt cū testes eē infames ex qd fuerūt reprobati de falso testimonio. de testi. cū tu. So. fm gl. de iure nō notat infamia ex qd directe pñra eos nō fuit actū. sed de facto. i. infamia facti sic. et ita

*Dico opinionem gl. hinc
de pñale mitor*

*An dicit pñam qd ex pñ
dū excoicato repellat eū
a pñtōne*

*pbato dicit nō ē opus
pñmatione*

*An testis pñ infamatus qui
fuerit reprobatus de falso
testimonio*

plura continentia in subiecto...
Finitur in hys...
in deliberando

quod est...
libellus...
quod est...

An...
libellus...

Quod...
libellus...

Quod...
libellus...

An libello...
libellus...

De...
libellus...

logi hosti. et ibi aliter soluit. q loquitur hic qn no pu
ria sz alin. d. crimē quod dā. p vis objat testi. Ibi qn
de puio puincit tunc ē spēale fm cū q decetero ut
infamis a testimonio repelat. ut de testi. testimoniu.
Ibi plus placet opi. gl. qz eni puiriū. pbat ptra
teste. no cū eo sed cū pte. pducere. no p hoc infamat
testis. p hoc tex. cū Bar. in. l. luti. ff. de his qui nō.
infa. t hic nō loquitur iste tex. qn reprobat testimoniu
quali ex falso testimonio. sed hoc nō pōt ptingere nisi
cū puio cū iuraverit dicere veritate. t hoc nō videt
ponderasse host. Ibi ob. c. testimoniu. all. per eum
quia loquit qn q repellit pte puiriū. qd pbat cō
tra eā. hoc eni sufficit ad repellendum. qa puirus nō
dō admitti in teste. Ibi tamē ibi dicit q ex hac pba
tione facta cū pte testis. notet infamia. Et an t qn p
uiriū infamet dicit plene in pall. c. testimoniu. Ex
pletis t dedarat t suppletis gl. venio nūc ad quedaz
dicta doc. que pmode nō potuerūt applicari ad glo.
pmo videt q isti dñi cū eēt laici. nō potuerūt puiri
ri corā papa. ut in. c. uouit. de iudi. t. c. cam. q h. sint
la. cū h. Ex dicitis Jo. an. sup. tex. colligit duplex
solutio. prima q terra istoz nobiliū ē in tpalib. pa
pe subiecta. scōa q isti puiriū corā papa. tāqz in a
lores rez eccliasicaz. de fo. cōpe. cū sit generale. et
vtraqz bona. pōt t tertio solui q ex generali pscutu
dine clericis cōuenit laici corā papa vel eius dele
gato ut nō. gl. in. c. si dicit laici de fo. ppe. vbi ple
ne dixi. vel quarto. nō fuit exceptū. Ipo. scōo t
videt q libellus abbatis fuit inept. ex multiplici ca
pīte. pmo ex pte psonaz cōtra quas actū fuit. Non
enī fuerūt expresse noiati. sed simpliciter dicit cōtra
illos nobiles de arone. t. nō enī licz vagari cū factu
ra alterius. ut in. c. v. qz duas. de elec. li. vi. l. ptoz.
b dicit. ff. de iurair. Scōo fuit incert. ex pte rerū ut
pater ibi ad castrū monasterij. t. t nō apparet qd ca
strū. Itē dicit de aialibus t alijs rebus. t nō expmit
de quibus nec qle dānū illatū fuit. Tertio fuit incer
tus ex pte pclusionis. ut p. ibi. de quibus insticiam
sibi fieri postulabat t. que verba pnt in se pprehēde
re multas t diuersas actōes. ut interdicitū vī vī si ca
strū fuit p violētiā ablatū. Itē actionē vī bonoz ra
ptoz. respectu mobiliū. t actionē furti. t. l. acquilic.
respectu dāni. Itē actionē. l. iul. de vī pub. t pna. ff.
ad. l. iul. de vī publica t priuata. p totū. Et aliter sit
pdenatio in vna actione qz in alia. q talis libellus tā
qz incert. t inept. debuit lacerari. de indi. examinata
t qd ibi nō. varie pnt colligi solutōes ex dicitis doc.
Et pmo ad oia ptraia. pōt dici fm Jnn. q libellus
iste non fuit receptus. quod p. ex eo. qa isti nobiles
excipiebāt t dicebāt se nō teneri ad respōdēdū aīqz
eis fieret restō. Scōo pōt responderi fm eundē. sul
tū ē qui tam generalem libellū recipit. sed si recept.
est valet ar. l. de ana except. l. si. b intelligo verum

quando ex pbatōib. factis in pcessu apparere pōt
in quibus reb. nō t ptra quos dō fieri cōdōnatio. alio
nō posset sequi propter incertitudinē ut nō. l. d. l. si.
t in. l. si in rem. ff. de rei ven. fact. c. in pntia de pba.
Tertio pōt responderi ad oia ptraia sigillatim.
t pmo ad id qd opp. de incertitudine psonaz videtur
q psona hic fuerit expresse in libello fm Jnn. licet
hic cū breuitatis nō exprīmant qd satis credo verū
cū nō posset cōmode in qualibet decr. inseri tot. te
nor libelli. Dicit tū idē Jnn. q si domini puenirent
vt vniuersitas. nō ē necesse exprīmi noia quod dicit
hosti. rez de proprijs noibus. De dominijs tamē
oportet facere mentionē. de fide instr. inter. t. doc.
du. dū. puto posse etiā dici. q vbi p expditiōne no
minū appellatiōz pstatet satis de psonis. hoc suffi
ceret. si ignoret nomē propriū. ut videt tex. in. l. si in
rem. in. h. ff. de rei ven. fact. qd nō. Jnn. in. c. certifi
can de sepul. ad idē bo. tex. in. l. quoties. q. si qd no
mē. ff. de here. iust. vbi dicit q si quis non expresse
nomē heredis. sz indubitabil signo denōstrauit suf
ficiat hoc. quia pene nihil distat a nomine proprio ut
ibi dicit. Ad scōm de incertitudine rez. pōt du
pliciter rīderi. ut colligit ex dicitis Jnn. t Jo. an. p
mo q aut aliqua petunt pncipaliter. t debet spēci
cari. aut accessorie. t tunc scōis. satis enī est q pnci
cipale exprīmat. ut in. c. cū ad sedem. de res. i. p. ff.
de vī t vī ar. l. i. q. qui vī. de quo in spe. de libe. con
cep. q. iā nunc videtū. v. itē talis. vide qd nō. Jnn.
in. c. tanta. de excē. pla. bec tamē solutio nō videtur
cōgruere littere. qa nō apparet hic castrū fuisse abla
tū t qd ageret hic interdico restitutorio. vel quia b
alia eēt accessoria ad castrū. Unde scōo soluit q hō
sup dānis admittit bec generalitas. quia pbatā vīo
lentia nō subijciunt necessitati pbandi. sed ita iura
mento violētiā passi. l. si qn. l. vnde vī. t. c. h. quod
me. cau. Ibi ergo hō reus deliberare. nisi sup violē
tia. cū de reliquis stet iuramento actoris generalitas.
q nō hō inducere difficultatē in deliberando. Et nō.
hāc solutiōne. qa facit ad multa. sed quo ad casus nō
strū mibi nō videt vī quequaqz vera. quia licet stetur
iuramento pīs de reb. p dicitis. pōt tamē probari cō
trariū. ar. c. cōtinēdo de despon. impu. iuncto. c. pro
posuisti. de pba. t facit. l. admonēdi. de iurair. t qd
ibi nō. vnde saltē hac rōne ut posset se defendere. de
beret fieri declaratio. Sed certe sustinēdo solutiōne
Jnn. posset dici. q tpe iuramenti ipe certificabit. vī
poterit nūc pbari ptraia satis ē q nūc dicat an pmi
serit violētiā an nō. pōt dari t alia solutio fm do.
an. q admittit libellus incert. qa talia vīdētia non
pnt bene certificari. ar. l. i. q. qui aut. ff. quoz. le. t ar.
l. que de tota. q. incerte. ff. de rei ven. t eoz. q nō. l. c.
pstitit. de in iur. resti. Et bec solutio etiā bona ē i se
sz t pma tollerari t defēdi pōt ut. d. dixi. l. dō. an.

Prode in nactur cora vrbis m dno
que pro hredidm qd alia dpede b p
placoz m dno m hredidm no d t

modi pcedendi qd sup istis exceptionibz nō pcedit
ut i. c. prudentia. §. sexta. de offi. dele. §. pcedit sum
marie respectu modi pcedendi. sed respectu substantie
pbationis pcellus dz ee plenarius. ut in fili dicitur.
in de. sepe de v. sig. 125 ob. c. vniuers. d. ij. sup qd fun
dat se forte Inm. de testi. vbi sufficit semiplena pb a
tio ad pbandū de interesse suo. vt admittat ad exā
piendū. qd loquit qm illud veniebat statim pbandū
p eandē ad merita cāe. r tō ē modici p iudicij. sed i ca
lū nostro secus qa actor repellere ab agendo. r reus
nō curaret ampli? petere restōem. qd forte plene p
bare nō posset. r sic teneret actorē in vinculatum r i
pediū. qd ee nō dz. **Concludo** qd ad pbandū ex
ceptione spoliatiōis requirit plena pbatio respectu
substantie pbationis. **Ultimo** qro i quātū tēpū
poperat hec exceptio spoliatiōis. an in ppetuū pos
sit spoliatus opponere eā ptra spoliatorē suū agentes
Inm. dicit qd in ppetuū pōt opponi de eo qd puenit
ad ipm qui dicitur. de eo aut qd nō puenit ad ipm.
exāpi pōt vsqz ad annū tū. sicut dicit in interdicto.
ut. l. ij. l. vnde vi. r. l. i. in pn. ff. eo. nā r. j. idē tēpū
pponi dz exceptio i. qd agi pōt. ff. ex qui. cau. l. nec
nō. §. vlt. r. ff. de inoffi. testa. l. papinianus. §. si fili?
Aduerte quia gl. sentit p rariū in. l. ij. l. vnde vi
pall. p. l. licet. l. de excep. r qa ānua ad agendū per
petua sunt ad exāpiendū. ut. l. pure. in ff. de doli ex
cep. dz dicit Inm. nihil placet. r dicit gl. in. l. ij. dz
intelligi de alia exceptione. qz loquit tex. iste. videli
cet fm qd loquit tex. in. d. l. licet. qm spoliatus reac
perauit possessionē suā a delectore. quocunqz etiam
clā. tunc si cōuenit ab eo etiā post annū iterdicto vti
pōt pōt exāpi cōtra eū de spoliatiōe pū facta. fm
verā lec. illius. l. quā ponit ibi gl. r sequit Bar. dz i
casu nro exceptio surgit ex eo fonte. quo surgit actio
r tendit ad eandē effectū ut fiat restō. merito non dz
durare vltra tēpū quo durat actio. ut in iurib? alle.
s. per Inm. r facit. c. si aut r qd ibi nō. de rescript. et
qd nō. in. d. l. liz. secus aut vbi exceptō surgit ex alio
fonte qz actio. ut in exceptōe de dolo. que orit ex eq
tate. ne actor repōter pmodū de malicia sua. tūc enī
bz locū illa regula. ānua ad agendū. r. ut. d. l. pure.
r. l. liz. r sic limitat dicit Inm. Itē fm Inm. hec exce
ptio spoliatiōis nō ppetit ptra herede spoliatoris.
nisi de eo. qd ad eū puenit. aut doli eius factū ē q
minus pueniret. ff. vñ vi. l. i. §. h interdictū heredi. et
§. vlt. l. rō ē qd a ipm interdictū nō ppetit cōtra here
dem nisi in p dicitis casibus. ut in. d. §. vltimo. r in. l.
ij. l. eo. ti. §. nec exceptio. Ex quo infero qd vbi fuissz
lis cōte. cū de iuncto. cū tūc heres eius teneret inter
dicto. etiā si nihil ad eū puenisset. ut nō. in. d. l. ij. r. l.
i. l. si ex delict. defuncti. eodē mō ptra eum cōpeteret
exceptio. r fortius. suprascripta rōne. ut in regula qd
ad agendū. de re. iur. li. vi. Itē Do. an. hic putat di

Quidam vbi pponit excep
tio spoliatiōis

Anua ad agendū ppetua
fm ad exāpiendū Inm. vbi
loqz excepōe ptra qd eo
fonte qui puenit ad eū
fm ad eū effectū

An excepōe spoliatiōis ppetua
fm ad agendū ppetua

cū Inm. pcedere de iure civili tm. nō aut de iure ca
nonico cū eo iure teneat heres ex dōcto defuncti. ei
am si nihil puenit ad herede. r hoc inquātū suppetit
vires facultatis. de sepul. c. si. de raptoribus. c. i. lris
En vide qd dicit in. d. c. si. an heres teneat iudicere
de iure canonico. de eo qd ad eū nō puenit. r psp
posito qd teneret ad huc puto dicit Do. an. nō pro
cedere quia licet possit ppedi p ecclesiā. ut satisfacet
anime defuncti. ex officio iudicis. rōne peccati. non
tamen interdicto vnde vi. qd hoc iure nō cauet. si er
go nō cōpetit interdictū nec aliud remediū posseso
riū. ergo nec exceptio. p rōem p dicitā. quia hec exce
ptio ē multū odiosa. r frequenter opponit maliciose.
ad impediendū actionē. ut in. c. frequēs de resti. spo.
li. vi. r. s. dixi. dz ergo restringi qz aut. s. dixerim
qd in herede nō dat nisi inquātū ad eū puenit. sicut
dicit Inm. in successore i dignitate. cū semp dari dz
etiā si nihil ad eū puenit. quia dignitas nūqz morit.
rij. q. ij. liberti de rescrip. si gratiose. li. vi. Do. an. re
stringit hoc dicitū. qm tota vniuersitas cū capite deli
quit. ut. s. notatū fuit cū gl. alias secus. quia succes
sor in dignitate qui alias nō est heres. nō succedit in
viciū defuncti. Inm. nō. in. c. cura. de iure patronatū
r in. c. de quarta. de pserip. sed ego intelligo dicitū
Inm. omni eo casu qd dignitas tenet ex iterdicto. tūc
enī non habet respectus ad psonā. sed ad dignitates
que nō morit. sicut in simili videt tex. in denunciano
ne noui opis. in. c. ij. de no. ope. nū. r nō. Bar. in. l.
is cui. ff. de no. ope. nū. sicut enī cōtractus inims cū
dignitate seu noie dignitatis. nō alterat p interuēnū
successoris de fo. ppe. dilecti. Ita nec r hoc interdi
ctū. seu exceptio ppetēs cōtra dignitatem. r hoc ē ut
puto quod voluit Inno. hic.

Van. Legit onobus modis. vno
mō i gl. intelligendo qd hic
erat pas corā seculari penta hereditat
r exceptum fuit de illegitimitate. r fm

hunc intellectū hoc intendit. ppetenti hereditatē ob
stat exceptio natiuitatis que corā ecclesiastico dz p
terminari. scdo mō legit extra gl. qd hic cū legitimita
tis fuit. nota. corā ecclesiastico r ea pendente petebat
tur hereditas corā seculari. Et in istū intellectū hoc
dicit. ppendente cā nataliū corā ecclesiastico iudice.
qd hereditatis ex illa dependēs p secularē iudicē
choari nō dz. pmo narrat factū de pterito. secudo p
uideat circa futurū. ibi quia vero. Nota qd facta no
bilū psonaz psumunt nō alijs. quare de facili nō ad
mittitur allegatio ignorantie. de sen. ex. cū illoz. r b
in pn. Nota scdo qd cā matrimonialis spectat ad
iudicē ecclesiasticū. nō solum qm agitur inter ipos
cōiuges r disputatur de validitate coniugij ut i. de
sponsa. p totū. sed etiā qm pūcipaliter agitur de le
gitimitate filiorum. cū decisio depēdeat ex validitate

fm qd d legitimitate p hōz fm an qd
fm ppetat ad iudicē ecclesiasticū

marrimonij ut hic et q. qui si. sint le. quasi p totu. Et e
ro fin. qm. ga cu scriptu sit qs deus punit hō nō
separat. xij. q. ij. quos deus. de tralla. p. d. c. ij.
q. p. n. u. a. r. e. nō fuisse marrimonij vel eē iter. aliq
nō hō sed solus vicarius dei. pōt iudicare ut in. d. c.
ij. Intellego vicarius. dei vel deputatus ab eo. ut est
ep. qui de hoc cognoscit. de plang. c. i. v. l. dic q. tūc
ep. tenet locū dei. p. hoc optime. ij. q. vij. c. accusa
tio in h. Et fin. qm. hoc e. ex illa rōne generali. qd
iudex laicus de nullo spirituali nec pncipaliter. nec i
a. i. u. t. e. r. e. c. o. g. n. o. s. c. i. t. p. o. t. ut. s. d. e. i. u. d.
decimus. r. c. quāto. qui si. luit le. latoz. Itēz
addo aliā rōem magis specialiter marrimonij e. vni
de septe sacramētis ecclesie ut in. c. d. e. b. i. t. u. de biga. r.
nō. in. g. l. o. in. c. v. e. n. i. e. n. s. de tralla. p. d. a. m. e. n. t. o. nō
laicus sed ecclesia hz de ea iudicare. Itēz marrimoni
um fuit iudicij de iure diuino r nō civili. id ad vica
rū ipius instrumentis seu deputatū p eā pertinet co
gnitio eius r nō ad aliū. facit qd dixi in. c. cū sit ge
nerale. de fo. p. p. e. in materia vsuraz. An autēz possit
aliquo casu secularis cognoscere saltē vbi e. qd puri
facti an interuenit vel nō. r idē queri pōt de quoli
bet spirituali. Itēz q. sic. in. l. t. i. t. i. a. ff. sol. ma. r. in. l. ij.
ff. de in. om. iud. tu vide qd plene dixi in. c. cū sit ge
nerale palle. Itēz fin. p. n. u. i. t. e. l. e. c. t. u. q. q. n. e. x. c. e. p. t. o.
p. r. e. p. t. o. r. i. a. v. e. n. i. t. e. x. n. a. t. u. r. a. s. u. a. e. x. a. m. i. n. a. d. a. c. o. r. a. a. l. i. o.
i. u. d. i. c. e. a. i. u. d. i. c. e. p. n. c. i. p. a. l. i. s. c. i. e. o. p. a. t. e. f. f. e. c. t. u. d. i. l. a. t. o. r. i. a.
r. i. d. i. f. f. e. r. t. e. n. i. p. r. o. c. e. s. s. u. m. p. n. c. i. p. a. l. e. r. s. u. s. p. e. n. d. i. t. i. u. r. i. s. d. i.
c. t. i. o. n. e. i. u. d. i. c. i. s. p. n. c. i. p. a. l. i. s. c. i. e. d. o. n. e. c. f. a. c. i. e. n. t. s. u. p. p. e. r. o. n.
p. t. o. r. i. o. p. r. o. n. u. n. c. i. a. t. u. Et rō reddi in littera ne surgat i
ntratio processus. r. c. r. e. x. h. o. c. n. o. a. l. i. a. s. p. e. c. i. a. l. i. t. a. t. e. n.
q. s. u. p. e. r. i. n. c. i. d. e. n. t. i. s. e. u. p. e. r. e. p. t. o. r. i. a. d. e. n. e. c. e. s. s. i. t. a. t. e. e. p. n. u.
a. i. n. d. u. q. u. a. d. o. v. e. n. i. t. e. x. a. m. i. n. a. d. a. c. o. r. a. a. l. i. o. i. u. d. i. c. e. r. s. i. c.
l. i. m. i. t. a. n. o. in. c. i. s. e. o. E. t. i. m. o. n. o. i. u. d. i. c. e. e. c. c. l. e. s. i. a.
s. u. i. c. i. p. o. s. s. e. m. i. t. t. e. r. e. i. n. h. i. b. i. t. o. r. i. a. i. u. d. i. c. i. s. s. e. c. u. l. a. r. i. s. s. u. e. c. a. u.
s. a. c. o. g. n. i. t. i. o. n. e. n. e. p. c. e. d. a. t. s. u. p. e. r. c. i. d. e. p. e. d. e. n. t. i. e. x. c. a. q. u. e.
v. e. r. u. i. t. i. p. o. i. u. d. i. c. e. e. c. c. l. e. s. i. a. s. t. i. c. o. r. v. i. d. e. l. a. p. u. a. l. l. e. g. a. t. i. o. n. e.
l. p. i. j. v. b. i. d. i. c. i. t. h. a. n. c. i. n. h. i. b. i. t. o. r. i. a. p. o. s. s. e. m. i. t. t. i. s. i. n. e. c. a. u. s. e.
c. o. g. n. i. t. i. o. n. e. r. p. e. r. h. o. c. q. a. i. p. e. n. e. t. i. u. d. e. x. s. e. c. u. l. a. r. i. s. d. e.
b. e. r. e. t. d. e. s. i. s. t. e. r. e. n. a. r. s. i. i. p. e. p. o. s. s. e. t. d. e. h. a. c. e. x. c. e. p. t. i. o. n. e. p. e.
r. e. p. t. o. r. i. a. p. o. g. n. o. s. c. e. r. e. n. o. p. c. e. d. e. r. e. t. a. d. d. i. f. f. i. n. i. t. i. o. n. e. p. n.
c. i. p. a. l. i. s. n. i. s. p. r. i. u. s. d. i. s. c. u. s. s. a. e. x. c. e. p. t. i. o. n. e. p. e. r. e. p. t. o. r. i. a. u. t.
s. c. o. c. i. c. i. e. x. h. u. i. u. s. v. e. r. i. t. a. t. e. d. e. p. e. n. d. e. a. t. d. e. c. i. s. i. o. p. n.
c. i. p. a. l. i. f. o. r. t. i. u. s. d. o. z. e. x. p. e. c. t. a. r. e. q. n. v. e. r. t. i. t. u. r. c. o. r. a. a. l. i. o. n. e. c.
a. d. e. x. a. m. i. n. a. t. i. o. n. e. d. e. g. e. t. p. c. e. d. e. r. e. n. e. s. u. r. g. a. t. i. n. t. r. i. c. a. t. i. o.
p. c. e. s. s. u. u. t. i. d. i. c. a. D. i. p. o. r. v. i. d. e. t. q. i. n. t. e. n. t. a. t. i. o. s. e. u.
m. o. d. i. o. v. i. u. s. c. i. e. n. o. i. m. p. e. d. i. t. a. l. i. a. i. n. t. e. n. t. a. r. i. i. m. o. p. n. t.
s. i. m. u. l. t. r. a. c. t. a. r. i. r. v. n. a. s. e. n. t. e. n. t. i. a. t. e. r. m. i. n. a. r. i. u. t. s. c. p. x. i. f. o.
g. l. ij. i. n. e. f. f. e. c. t. u. c. o. n. d. u. d. i. t. q. q. n. q. s. u. n. t. d. u. e. p. n. c. i. p. a. l. e. s.
c. i. e. s. e. a. q. o. n. e. s. q. u. a. z. v. n. a. n. o. e. p. i. u. d. i. c. i. a. l. i. s. a. d. a. l. i. a. m. r.
s. i. c. t. u. c. l. o. q. u. i. t. p. r. a. r. i. u. r. d. i. c. u. t. i. b. i. q. n. q. z. q. d. i. n. c. i. d. i. t. i. n.
a. l. i. a. i. t. a. q. e. p. i. u. d. i. c. i. a. l. i. s. a. d. a. l. i. a. q. a. e. x. d. e. c. i. s. i. o. n. e. h. u. i. u. s.
d. e. p. e. n. d. e. t. d. e. c. i. s. i. o. a. l. t. e. r. i. u. s. r. t. u. n. c. d. e. i. n. c. i. d. e. n. t. i. a. a. n. t. e. e. s. t.

cognoscendū r pronuciandū. ut hic r hoc tam in a
uili qō in criminali. de quo dic latius ut hic in glo. et
plenius per glo. ij. q. xi. c. p. us r per Ly. in. l. i. l. q.
accu. nō pos. Sed aduerte latius post Jo. an. b
r cal. in. c. i. s. e. o. q. p. i. u. d. i. c. i. a. l. i. s. q. d. p. o. t. d. i. c. i. m. u. l. t. i. s.
modis diuerso respectu. Est eni p iudicialis quādo
qz respectu pponētis. ut si cōpetūt sibi due actiones
quaz vna tollit electione alteri? ut in. c. ut qz duas.
de elec. li. vi. r. l. qd in heredē. s. eligere. ff. de tribu.
r per Jm. in. c. h. de collu. r per g. in. s. i. si quadru.
pa. se. di. in. h. Quāz dicit p iudicialis respectu pces
sus. ut qd suspendit pcesum alterius cāe vel eiusdē.
qd pōt ptingere multis mōis. pmo in qualibet exce
ptione dilatoria que facit silere processum super pnc
cipali. ut in. c. exhibita de iudi. r idē i penptoria qn
opponit in vni dilatore. ut in exceptionibus p uile
giatis de quibus in. c. i. de lit. cōte. li. vi. Idē e dicit
re in cā p uilegiata r possessoria que nō admittit se
cā rēuocōne sup. p p ietate vel alia re. de q. j. c. p. p. i.
Idē respectu maioritatis cāe. ut qn sit accusatio de ma
iōu crimine de quo in. l. i. l. c. qui accu. nō pos. r. iij.
q. xi. si prius Quādoqz dicit p iudicialis respectu
iurisdictionis iudicis. ut ista de qua i tex. n. r. o. Ex quo
eni qd pendet corā vno iudice. nō dōz qd dependens
ex illa tractari. corā alio iudice. ne partes granentur
labouribus r expensis corā diuersis iudicibus litigan
do. ar. in. c. h. de rēcrip. r in. c. dispendia eo. r. li. vi.
r ne pcesus intricent. r surgat cōtrarietas. nā diuer
si iudices pnt diuersas r p rarias ferre sentēcias. ut
puta ecclesiasticis possēt illū iudicare illegitimū. r se
cularis eodē tpe possēt sentēciare hereditatē illi debi
tam. vnde ppter hōz fieri illa expectatio r suspēsiō.
de q. in. t. e. x. Ex natura eni cāe de qua hō nō e p iudicia
lis ad processum. cū nō sit dilatoria hec exceptō ille
gitimitatis. sed p rēptoria q nō suspendit pcesū cāe
pncipalis. Jm. mo sil tractant ut in. c. i. s. e. o. r. l. c. i. r.
ca. r qd ibi nō. ff. de p. b. a. sed ppter diuersitatē iudi
cū rōnibus p dicitis efficiat p iudicialis. vñ r hic dicit
Jm. si corā eodē iudice hec cā successiōnis agere ut
puta quia ecclesiasticus haberet tēporalē bene possēt
exāpi de illegitimitate. r sil tractari. qd intellige fin
ea que dixi in. c. i. s. e. o. vbi plene dixi an r qualiter
possit pcedi sup pncipali r penptoria. Quādoqz dī
cī cā p iudicialis respectu intētionis. ut e exceptio p
enptoria. q ut dixi ex sui natura nō suspēdit pcesūz
se solū p iudicat respectu intētionis. qd ea p b. a. t. a. b.
s. o. l. u. i. t. r. e. u. s. a. b. i. n. s. t. i. t. u. t. a. a. c. t. o. r. i. s. u. t. i. n. c. i. s. e. o. Et licz
exceptio de qua in l. rā dicit sit penptoria. tñ non sui
natura suspēdit pcesum sup pncipali. sed ex alio iud
cietē. qd e tractāda corā alio iudice r surgerent diffi
cultates p dicit. vnde dicit potius p iudicialis respec
tu iurisdictionis. ut. s. d. i. p. i. Quādoqz dicit p iu
dicial respectu pcesus r respectu itētionis. Jm. pedit

p iudicial qd p dicit

Cā p uilegiata r possessoria que nō admittit se cā rēuocōne sup. p p ietate vel alia re. de q. j. c. p. p. i. Idē respectu maioritatis cāe. ut qn sit accusatio de maiōu crimine de quo in. l. i. l. c. qui accu. nō pos. r. iij. q. xi. si prius

De qd pendet corā vno iudice. nō dōz qd dependens ex illa tractari. corā alio iudice. ne partes granentur labouribus r expensis corā diuersis iudicibus litigando. ar. in. c. h. de rēcrip. r in. c. dispendia eo. r. li. vi. r ne pcesus intricent. r surgat cōtrarietas. nā diuersi iudices pnt diuersas r p rarias ferre sentēcias. ut puta ecclesiasticis possēt illū iudicare illegitimū. r secularis eodē tpe possēt sentēciare hereditatē illi debitam. vnde ppter hōz fieri illa expectatio r suspēsiō. de q. in. t. e. x. Ex natura eni cāe de qua hō nō e p iudicialis ad processum. cū nō sit dilatoria hec exceptō illegitimitatis. sed p rēptoria q nō suspendit pcesū cāe pncipalis. Jm. mo sil tractant ut in. c. i. s. e. o. r. l. c. i. r. ca. r qd ibi nō. ff. de p. b. a. sed ppter diuersitatē iudicū rōnibus p dicitis efficiat p iudicialis. vñ r hic dicit Jm. si corā eodē iudice hec cā successiōnis agere ut puta quia ecclesiasticus haberet tēporalē bene possēt exāpi de illegitimitate. r sil tractari. qd intellige fin ea que dixi in. c. i. s. e. o. vbi plene dixi an r qualiter possit pcedi sup pncipali r penptoria. Quādoqz dīcī cā p iudicialis respectu intētionis. ut e exceptio penptoria. q ut dixi ex sui natura nō suspēdit pcesūz se solū p iudicat respectu intētionis. qd ea p b. a. t. a. b. s. o. l. u. i. t. r. e. u. s. a. b. i. n. s. t. i. t. u. t. a. a. c. t. o. r. i. s. u. t. i. n. c. i. s. e. o. Et licz exceptio de qua in l. rā dicit sit penptoria. tñ non sui natura suspēdit pcesum sup pncipali. sed ex alio iudicietē. qd e tractāda corā alio iudice r surgerent difficultates p dicit. vnde dicit potius p iudicialis respectu iurisdictionis. ut. s. d. i. p. i. Quādoqz dicit p iudicial respectu pcesus r respectu itētionis. Jm. pedit

Itēz qd p dicit p iudicial respectu pcesus r respectu itētionis. Jm. pedit

Itēz qd p dicit p iudicial respectu pcesus r respectu itētionis. Jm. pedit

p iudicial respectu pcesus r respectu itētionis. Jm. pedit

Eni pcellum sup pncipali et ea probata pimit intatio

ne agentis. qd constat us no copetere. Exple tu ac
culas me. exapio qd sis seruus me. vel petis heredi
tate taqua heres exapio qd es seruus hereditatis vi
agis cora me auiliter. oppono qd es filius me in ptae
et lic inter nos no pot ee iudiciu. pmo eni v3 dicit d
illis exceptionib' qd vere sunt pndiciales. ut i. l. i. l.
de ordi. pgn. et insti. de acti. s. pndiciales. vbi bo. gl
et. ij. q. xi. s. aliqn cu se. pder alia verba hac m3 ar
tingit. Bar. in. l. sed si an. ff. de excep. glo. vi. col
ligit iudice auile etia incidenti et p reconone no pos
se pgnoscere de ca spirituali. Cora qd opp. na incide
tia ampliat iurisdictione. ut sic iudex possit cognosce
incidenter de ca de q alias pncipaliter cognosce non
possit. ut i. l. q. iens. l. de iudi. et. l. de ordi. iudi. l.
a. l. i. Et est r. qd no pnuat sup incidenti sed super
pncipali. ut in iuribus palle. glo. soluit. qd contraria
loquitur in auilib' no aut i spiritualib'. Et hac gl.
collige duo. pmo intellectu huius. e. ut intelligat qd
qd defectus nataliu fuit incidenter pposita cora iudice
secolari. cora q fuerat mora qd hereditatis. s. qd
de hac exceptione no poterat secularis cognosce ad
tus ecclesiasticis. qd misit inhibitoria seculari ut mo
ris e. quaten' no pcederet nisi pus finita p ecclesia.
q. illegitimitatis et tuc exponere iam ibi incipe. i. ince
pta. psequi et hec e cois lec. fm Jo. an. et licet hic fue
rit defect' nataliu deducet p via exceptois. Idem di
cendū fm pde. et Abb. si deducet p via replicatio
nis. Exple heres legitim' petit hereditate. Illegi
tims excepit se filiu acto: replicat illu illegitimum
deducet eni ad ecclesiasticu iudice eade rde. et ita pot
intelligi iste tex. qd ista regina instabat. ut no pcedere
tur sup ca pncipali. et sic videt qd erat rea. et agebat de
natalibus suis. forte eni petebat ab ea comitatus. ca
panie ipa excepit qd erat filia. replicati fuit qd no erat
legitima. et sic ca fuit deuoluta ad eccliam. Scds
intellectus e ex gl. qd hec qd illegitimitatis fuit pmo
et pncipaliter pposita cora iudice eccliato q misit in
bibitoria iudici seculari ne inciperet qdem heredita
tis donec qd illa pncipulis pmo fuerit decisa. et tunc
verbu incipe stat. pprie. Ad ob. littera q appellat hac
sccessionis cam dependentē. qd dicit dependēs cō
siderato effectū nō qd p' fuisse pposita et vterq in
tellectus e nobilis et ver'. Et poterit tuc sic formari
libellus fm Jm. cu. p. pater me' nō fuerit maritus
datis dñe de q genuit filiam. peto q iudice ipam nō
fuisse legitimā eius filia. ad hoc q si. sint le. cam. et c.
latoz. et l. ne de statu. de. l. pel'. Scdo nō. ex glo.
q incidentia cae nō apliat iurisdictione iudicis ad spem
iurisdictionis oino diuersam et sepate nature et aplio
ris gradus. vñ auilis iudex nō cognoscat. etia incide
ter de ca spirituali. ut dicit hic gl. et bene. et idē Jm.
et cōiter tenet canoniste. sicut dicimus i. progatioe. ut

Ex hinc glo duo colliguntur

Judex secularis pro causa
inhibitoria iudice seculari
non agens nisi in illa
iurisdictione

¶

¶

no habeat locū in his q sunt alterius nature et aplio
ris gradus vñ nō habēs merū et mixtū impium non
pōt rōne. progationis seu incidentie de his cogno
scere que sunt merū vel mixtū imperij ut nō. gl. in. li
ter pntēs. ff. de municipa. dixi plene in. ca. d. mu
pea. secus aut in his q nō sunt alteri' specia et sepa
te nature. vnde pōt fm doc. iudex ecclesiastic' pgnos
scere incidenter de ca expectante ad for' seculare. vñ
de incidenter possit pgnoscere de ca successiois. licet
pprie nō possit accedere ad cam natiuitatis. fm Can.
et bene qd nō sequit' ē legitimus q heres. qd possz ob
stare puetudo patrie. Jo semp ē hoc qd remittenda
ad seculare sed quādo vere incidenter venit tuc possit
pgnoscere ut in dote que venit accessorie ad matri
moniu de dote post diuor. re. de prudentia. et idē si
mitibus. vnde dicit Can. distinguēdū inter cas q sui
natura sunt ecclesiastice seu d foro ecclesiastico ut spi
rituales matrimoniales us pzonatus et siles. et eas
q solū sunt de foro ecclesiastico rōne personaz. posside
tū. ut cae possessionū clericoz pme nec incidenter nec
p reconone pnt ee cora iudice laico scdo vero pnt
et sic sentit Can. qd per reconone. vel rōe incidere
possunt cae clericoz q nō sunt spuales vel quasi. tra
ctari cora seculari et qd dicit de incidentia laici pla
cet. qd nihil ob. nec h3 iudex iudicare sup exceptione
sed sup pncipali. Exple tu' cleric' agit pta nūm.
Ille excepit qd ille clericus ē filius seruus. et ē ca vñ
pater nō pōt cōueniri a filio. Ille negat se filiu. certe
laici pto seculare posse cognoscere. qd nihil ob. ar.
in. d. i. l. de ordi. iudi. Secus pto i reconone
qd illa ē scda cōuentio. et pncipaliter pnuat sup il
la. de quo tamē dicēdū ut plene dixi in. c. ar. si dicit
de iudi. Et qd s. dixi seculare nō posse cognoscere d
spirituali etia incidenter sequit' Bar. in. l. quōtēs. l.
de iudi. et dicit hoc esse etia de iure auili p. l. omni in
nouatione. l. de sacrosanc. ecc. et certe sans dare p
bat in. c. latoz. qui si. sint le. et in. c. si iudex laicus. de
sei. ex. li. vi. Et quo etia infertur ad qōnem quādi
ana contra laicū agentem in foro seculari de eccom
municatione excepit nūqd possit secularis de ca co
gnoscere. Bar. in. d. l. quōtēs dicit qd nō. sed v3 re
mitti ad ecclesiasticū. Idē Can. b. q idē dicit si excep
tur et non posse agere. qd symoniaci vel intrusus vñ
pūriū. de pūrio tñ vide qd nō. Jo. an. in. c. si. d. fo
pe. li. vi. et qd plene dixi i. c. et sit generale de fo. p
pe. S3 quero circa p'dicta nūqd indistincte exā
dat pgnitio iudicis secularis qñ incidenter talia ppo
nunt. Hof. host. et Jo. an. dicit hoc pcedere quādo
incidit dubitatio circa mrimoniū an fuit vel nō vñ an
fuerit legitimū. vel nō. si vero nulla fuerit de b dubi
tatio ut si petēti hereditate cora iudice seculari possit
for opponit qd nō ē filius illi. an' petit hereditate s3 al
teri' et sic dubitat de facto istius vel illius sit filius.

De d. agnitionis et p. iudex pto

tractabitur hoc qd natiuitatis corā iudice corā q iadit
L. de ordi. iudi. l. ij. r. ff. de lib. ag. l. si qd a liberis.
Hoc ex hoc dco doc. dū dicitur cognitionē spectare ad
ecclesiasticū. nō solū qn dubitat an mrimoniū fuerit
legitīmū vel nō sed etiā qn dubitat an fuerit v' nō. p
hoc enī apte sentit. q de istis spiritualib' temp. co
gnoscit ecclia etiā si dubitatio p'stat i solo facto. an i
tenentit vel nō. satis enī ē q dubitat de actu spūa
li. nā si posset secularis cognoscere qn p'stat in facto
sepe forte indicaret factū interuenisse. vbi forte nō in
teruenit. qz vera solūitas req'dita nō interuenit. q enī
p'gnoscat de facto p'gnoscat sil' r pariter de legitimita
te facti. r p hoc adduco tex. optimū in. c. si iudex lai
cus de sen. ex. li. vi. vbi qd erat solū i facto an ille ca
pus in facinore ext cleric' r sic an fuit ordinatus
r nō cognoscat laic' etiā incidenter tñ Bar. tenit
oppositū in multis locis. ut. s. dicit. r Do. an. sequit
hic r in. c. cū sit. Sed certe hoc nō videt simplr verū
p. s. dicta. r ea que plene dixi. i. c. cū sit. r dic u tibi
dixi Quero nūqd sit simplr vez q p'dixi q iudex
ecclesiasticus possit mittere hāc inhibitoria seculari
sine alia cāe p'gnitōe. Lopus i. d. alle. lxxij. cōcludit
q sic licet enī fm cū in alijs inhibitorijs exigat cāe
p'gnitōe. ut in an. in medio l. fa. in. s. i. r de appel. c.
nō solū. r. c. romana. li. vi. Hec tñ pōt mitti sine cau
se cognitione. qz q's statim qd p'iudicialis mora ē sta
tim patat hāc inhibitoria fieri posse. r debere fieri qz
ex huius p'cedentia suspensa ē iurisdicō iudicis secu
laris a lege. vñ hec inhibitoria ē pōt' quedā declar
ratio q's sit actus disponēs. r sic nō exigat citatio. ar.
c. pastoralis de appell. r idē videt sentire fredo. p'silio
cappi. vbi tenet p'cessus eē nullū iudicis secularis eti
am sine inhibitoria. q's suspensio fiat a lege ar. c. exhi
bita. s. de iudi. Duo sunt ibi examinada. p'rimū
nūqd p'cessus sit nullus absqz inhibitoria q's suspē
sio. secūdo nūqd pōt mitti inhibitoria absqz p'gnitō
ne cāe. Ad p'rimū tenet Do. an. q si nō opponat te
net p'cessus. qz iudex ē. r iudex remanet. iō d'z iurisdicō
iudicis per exceptiōis obiectū. Idē putat si op
ponat r nō appellat. qz nō pōt hic nōri p'rietas in
iudice p'cedere. ex quo solū sup p'ncipali p'cedit. se
tas dicit in terminis. c. exhibitā. qz ibi idē iudex p'ce
dit sup emergēt r p'ncipali. in quo notur p'rietas
Ad scdm dicit dicitū lapi. p'cedere tōdo q p'cedit
huius incidētis suspēdat iurisdicōne. sed fm cū r ut
s. dixi nō suspēdit. nisi opponat r appellat. Idē cōdu
dit q oppositione facta corā iudice seculari poterit iu
dex ecclesiasticus q pōt eē informat' de p'ceditā mitte
re hāc inhibitoria absqz alia cāe p'gnitōe. qz aduersa
rius nō posset p'radicere. nec de suo p'iudicio tracta
tur quasi sentiat q oppositione uō facta. neqd hāc in
hibitoria mittere absqz cāe p'gnitōe. hec dicta ex to
to nō placēt. p ea q statim subijcō. vñ condnendo

vtrūq sic distiguerē. q ant qd p'iudicialis p'mo r p'n
cipaliter tractat corā ecclesiastico r postea inchoat qd
dependēs vel inchoari sperat coram iudice seculari.
Est inchoata corā seculari incidēt p'ponit cā inci
dēs r sic cōp'ndēdo vtrūq lecturā hui' . c. p'mo ca
su huius processus tenebit corā seculari nō p'cedente
inhibitoria seu appellatōe. qz hic tñ p'uertitur ordo
cāe ad cām nō aut cāe ad scāpam. qz p'us debet tra
ctari p'iudicialis. iō non videtur p'cessus sine appella
tōe. ut. l. i. de appell. r qd ibi nō. r in. l. plati. L.
de sen. r hoc apte tenet Bar. in istis p'iudicialib' . l. i.
sed si ante. ff. de excep. p'all. in fine sentit gl. i. l. si mā
cipiū. s. cōi diu. ff. de auic. r optime facit iste tex. ibi
fueris requisitus. r. secus vbi p'uertit ordo cāe ad
scāpam. Ita loquit. l. plati. r. c. exhibitā. de iudi. de
cuius intellectu dicēdū ē vt ibi dixi. r hoc casu ad pe
ritōne p'tis poterit admitti inhibitoria iustificata tñ
ex p'mēdo cām inhibitiōis. hz enī vñ cuiusdā citatio
nis iudicialis in qua fienda nō requirit cāe cognitio
saltē magna r cōter fit p'ma citatio absqz alia requisi
tione r cognitōe. ut nō. Inn. in. c. qm p'tra de p'ba.
Secundo cām qn incidit hec cā p'iudicialis corā se
culari de inhibitoria fienda dic ut dixi. s. Dico tñ q
hoc casu r p'cedenti vbi imineret periculū posset iu
dex ex officio suo cā facere absqz alia requisitōe. pu
ta qz agit an instrumentū sit usurariū. r corā iudice
seculari petis executio illius instrumenti. Itā in istis
p'cedentibus piculū anime. pōt iudex p'cedere abs
qz alia requisitōe. vt notat Inn. in. c. ad nostrā. ij. d
iurētur. Itā aut valeat p'cessus. cōcludo qz citra inhibi
toriam seu appellatiōe valet. qz sit sup p'ncipali et
sup pemptoria. sicut valet si fieret r examinaret co
rā eo. ut. s. dixi. sed sententia non valebit. qz ē lata a
minus instructo. r cōtra ordinē iudicōz. non enī p'
posita exceptione pemptoria debet fieri sententia su
per p'ncipali non discussa p'us pemptoria. ut in. c. i.
de ordi. cog. vide ut dixi ē lata p'tra ordinē iuris. r
a nō plene instructo in cā. Inn. nō. in. c. tū ex litteris
de resūtu. r in. l. cum prolati. ff. de re iudica.
r in. c. cum bertoldus. de re iudica. r hec videtur ip'a
veritas. Sed iuxta p'ceditā quero. pone qz iudex
ecclesiasticus q fecit inhibitoria. p'nucciavit sup inci
dentū seu p'iudiciali qōne. puta qz instrumentū non ē
usurariū. vel qz actor ē legitimus. r reuocauit inhibi
toria suā dādo potestātē seculari. ut p'cedat i cā sicut
quotidie fit. ab hac sententia fuit appellatū. r petis p'
appellatiōe quatenus ipse iudex a quo debeat mit
tere inhibitoria nouam iudicā. ut pendente appella
tione non p'cedat. querit nūqd possit. fredo. consi
lio. xij. cōcludit q sic. qz acceptatū post sententiāz
infra tempus datum ad appellandū venit retractan
dum sicut attemptatū post appellatiōez. ut in. c. nō
solum de appella. li. vi. Itē reuocādo inhibitoria

De q' p'us natiuitatis corā iudice ecclesiastico...

Ad p'cedentē q' p'us ad...

In q' iudex p'cedit a d'p'te...

In iudex a quo debeat...

An p'cessus sit nullus absqz inhibitoria...

*Quo p[er] h[ic] i[n] d[ic]e p[ro]p[ri]o
Zed p[ro]p[ri]o p[er] d[ic]t[um] d[ic]t[um] p[ro]p[ri]o
anno 1714 p[er] d[ic]t[um] p[ro]p[ri]o*

granant. cū eēt species appellationis interponēdo q̄
pōt suū gramamē reuocare. f. de appel. c. cū cessante. r
q̄d insit. ff. de re iud. Nec ob. q̄ funct' ex officio suo
p̄ suam. q̄ istud tendit in faciliore exitū cāe appella
tionis. r in dubio ip̄e iudex ad quez hoc d̄z facere. q̄
pōt iste iudex a quo ut nō. i. c. cū teneamur. de appel.
r in. c. ij. de ma. p[ro]tra. p[ro]tra interdic. eed. vbi ē bonus
tex. cū gl. r in. c. qua fronte r q̄d ibi nō. de appel. r b̄
teneas. Immo plus ē. q̄ sine alia inhibitoria d̄z se
cularis vigore p̄me inhibitorie sup sedere. qm̄ ista re
uocatio ē extrinca de p̄senti seu saltē suspensa p̄ appella
tionē. remanet ergo p̄ma inhibitorio in suo robore de
iure iur. venientes. l. i. ff. ad turpill. r. l. ij. ff. de penis
r. ff. nil in no. appel. pen. l. vna. §. integer. r q̄d nō. gl.
in. c. sepe. f. de appel. Quero nūq̄d iudex secularis co
rā quo incidit q̄d spiritualis. possit remittēdo causas
statuere terminū iudici ecclesiastico infra quē debeat
decidere q̄onem illā incidentē. Inn. sentit b̄ q̄ non.
Dicit enī q̄ a papa vel alio superiore p̄figit termin' cer
tus infra quē iudex ecclesiasticus debet decidere tales
q̄onēz. r bene loquit. p̄ quo facit. c. latoz. f. qui si. sunt
le. vbi talis terminus fuit statutus a papa. Nā cum
secularis sit minor. nō pōt p̄figere terminum superiori.
ar. in. c. qualiter de iudi. r de appel. ex insinuatōe. po
terit tñ instare apud superiorem ecclesiasticū vt illi ter
minū imponat. ar. in. c. nullus de iure patro. r in. d.
c. latoz. Ultimo quero an in hac q̄one p̄iudiciali
tractanda corā iudice ecclesiastico. sit seruandus or
do iudiciarius ut de libellis r ut fiat cōte. rē. Sol.
ut dixi. ista q̄d p̄iudicialis pōt fieri dupliciter corā iu
dice ecclesiastico. p̄mo si p̄ncipaliter mouet coram eo
adhuc nō mota alia q̄one dependente corā seculari r
tunc indubie illa ē tractanda s̄m naturā suā. si enim ē
de casibus de. dispendiosam. de iudi. tñ tractabitur
s̄m q̄ ibi dicit r in de. sepe. de. v. sig. alias tractabit
plene ut ibi patet p̄ locū a speciali. Secūdo pōt esse
corā ecclesiastico q̄ incidit corā seculari. sed q̄ ip̄e nō
volebat p̄gnoscerē. fuit remissa ad ecclesiasticū. ut hic
s̄m intellectū gl. r tunc sunt op̄i. vt nō. in. c. latoz. f. q̄
si sint le. Nā quidā dicit q̄ sicut ip̄e secularis. corāz
q̄ incidit p̄gnosceret sine libelli oblatione si eēt capax
huius articuli. ita debet facere ecclesiasticus q̄ succedit
in ip̄is locū hec op̄i. vult q̄ ecclesiasticus p̄cedat p̄
omnia sicut p̄cederet ille iudex si de hoc p̄gnosceret. r
hec op̄i. videt placere Inn. in. d. c. latoz. p̄pter q̄d dī
cūt ibi Inn. q̄ licet sit tui' libellū offerri r p̄restationē
fieri. putat tamē sine his processum tenere. fatetur tñ
quosdā dicere p̄se libellū offerendū. pro quibus fa
cit s̄m hosti. ibi q̄ hec ē q̄d p̄iudicialis a qua ut p̄n
cipali pendet petitio hereditatis tanq̄ accessoria. p̄
pter q̄d cōcludit tutius libellū offerri ar. hic r in. c. i.
de libel. obla. spe. in secunda parte. de ordi. p̄gri. recit
tat has op̄i. sed non eligit. Do. an. videt placere hec

*An iudex p[ro]p[ri]o corā quo in
cidit q̄d spiritualis possit
remittēdo causas statuere
terminū iudici ecclesiastico
infra quē debeat decidere
q̄onem illā incidentē*

*An in q̄one p̄iudiciali
tractanda corā iudice ecclesiastico
sit seruandus ordo iudiciarius
ut de libellis r ut fiat cōte. rē.
Sol. ut dixi. ista q̄d p̄iudicialis
pōt fieri dupliciter corā iudice
ecclesiastico.*

de sepe d[ic]t[um] p[er] p[er]

op̄i. p[ro]tra. cū hec q̄d incidens sapiat naturā quodā
modo actionis. q̄d d̄z tractari ut actio q̄d intelligo nā
si in casibus de. dispendiosam. In illis enī eēt modi
ca dubitatio. Ego vero cōsidero q̄ licz ista eēt q̄d inci
dens seu pemptoria corā iudice seculari tamē coram
ecclesiastico videt p̄ncipalis r expedienda nō tanq̄
pemptoria exceptio. sed ut p̄ncipalis hoc patet q̄
hoc cū p̄ ecclesiasticū necessario ē. p̄nunciandū sup
ea dūtatur vbi p̄ secularē corā quo venisset inciden
ter nō fuisset. p̄nunciandū. sed tñ sup p̄ncipali ut i. c.
i. r q̄d ibi nō. s̄. e. r ex quo ē pronūciandū q̄ libellū
offerendus. cū in x̄ formā libelli sit sententia ferenda
ut in. c. licet bey. de syno. De cōte. vero li. satis eō
potest dici q̄ sit ferenda p̄ibus p̄sentibus. sed alte
ra absente p̄ cōtinuaciōe secus cū in veritate ista tra
ctetur ad finē decisionis alterius r super p̄ncipali s̄
lis fuit cōte. corā p̄mo iudice. ar. optimū in sili in iu
dice appellationis. ut in. c. p̄ tuas. f. de appel. r q̄d ibi
nō. facit. c. interpolita. s̄. co.

uper spoliatione

uper spoliatione Agens iter
dicto videri
nō recouenitur. nisi de alia spoliatione d̄z
etiā excipi pōt p̄tra cū. h. d. s̄m. 30. an. vel summa sic
r latius r clarius. Agens possessio recipiendē nō
tenet ante restitutiōe suis spoliationibus. nisi sup
stione spoliationis respondere. pōt tamē ab agendo
repelli p̄ exceptionē spoliationis. h. d. d̄iuidit. nā p̄rio
dicit q̄ iuris cū agēs possessio recouenit. sed q̄
iuris cū cōtra eū excipit s̄m q̄s. p̄ma subdiuiditur
nā p̄mo ponit dicitū exceptionē interferens. secūdo
submittit rōem dicitū. ibi cum. Nō p̄mo dno p̄ulle
gia indulta spoliatō. p̄mū ut nō possit recoueniri.
petēdo restōem. nisi sup alia q̄one p̄ter p̄uilegiata
scdm ut suū spoliatōrē cōtra eū agentē possit repelle
re p̄ viam exceptionis. Ex quo p̄mo infer q̄ eadem
spoliatō pōt deduci dupliciter. videlicet p̄ viā actiōis
r p̄ viā exceptionis. p̄mo mō deducta non repellit
aliā actionē pariter p̄uilegiatā. sed simul tractant. se
cundo mō sic. r hoc iō. quia exceptio ē fauorabilior
q̄ actio. ut. l. fauorabiliores. ff. de re. iur. r. c. q̄ l̄is.
de proba. Itē q̄. p̄p̄riū exceptiōis ē repellere iō. ope
ratur s̄m naturā suā. p̄p̄riū vero actionis ē cōsequi iō
repellendo tecōuentionē operat supnaturaliter vigo
re p̄uilegij. ut hic. p̄bant in. c. ij. s̄. co. satis ē q̄ re
pellat aliā actionē nō sic p̄uilegiatā. Ex hoc et
ex tex. nō aliud q̄ p̄uilegiat' nō v̄it p̄uilegio suo cō
tra pariter p̄uilegiatū. q̄d intellige qm̄ quilibet ē p̄
uilegiatus respectu eiusdē cāe. que agitatur ut b. nāz
v̄terq̄ ē hic spoliat' v̄ni' ergo actio nō debet repel
li p̄ spoliationē alterius. cū r ip̄e fuerat spoliat' s̄
secus dic vbi sunt p̄uilegiati i genere. seu nō respectu
eiusdē cāe. ut patet in. l. si. ff. ex qui. cau. ma. vbi ab
sens cā rēpublice restituit aduersus abntem pariter

*Spoliatōrē nō recouenitur nisi de alia spoliatione d̄z
etiā excipi pōt p̄tra cū. h. d. s̄m. 30. an. vel summa sic
r latius r clarius.*

ca reipublice. qz nō ē privilegiatus in hac cā nisi le-
sus. sile in p̄scriptioe p̄tra ecclesiā privilegiatā. ut nō
currat p̄scriptio nisi quadragenaria. ecclesia enim
p̄scribēs p̄tra ecclesiā nō facit cessare illud privilegiū
ut dicitur p̄scrip. quali p̄ totū. qz sola ē privilegiata ec-
clesia cōtra quā p̄scribitur. Et idem dicit in similibus.
Et de hoc p̄ dicitur in aut. q̄s actiones. L. de sacrosan.
ecclē. vbi plene p̄tā. Et vide ad p̄dicta bo. tex. i. aut.
de sanc. ep̄i. §. sed hoc de p̄nti. et qd nō. in. c. in p̄ntia
de p̄ba. in gl. vltima. ¶ 2o scō ibi spoliatozibus.
et qz spoliatus solū est privilegiatus respectu spoliato-
rii. ut ante cōtentionē de p̄prietate restituat. sed ergo
videt respectu tertij p̄parentis p̄ interesse suo ar. i. l.
bona fides. ff. de p̄posi. et vide qd nō. in. c. h. s. e. et lā-
cūs dicit in. c. in lris. f. de resti. spo. ¶ 2o tertio ibi
interdictionē et qz privilegiū tributū spoliato. ut a
suo spoliatozē nō possit recouēiri. durat vsqz ad re-
stitutionē. et sic nō tollit p̄ sententiā latā i. possessiozē
Et quo infert qz agens actione iudicatā sup possessio-
riō cōsequit privilegiū huius. c. ut nō teneat r̄ndere
ante restitutionē factā. qd etiā tenet spe. in ti. de recō-
uentione. §. i. v. qd li p̄uocuo et se. facit qz subest eadē
rō p̄ iniam. q̄ ante ne nudi p̄tendat? et uermes. ut
in. c. frequēs de resti. spo. li. vi. et. h. q. h. p̄ totū. Dicit
etiā oportere ut fiat plenaria resti. et sic ut prius resti-
tuat fructus et expense. ut in. c. accedes. et. h. i. h. s. ut
lis. nō p̄t. vbi dicit et vide qd nō. in. c. vna. de causa
pos. et proprie. An autē ista duo privilegia spoliari
de quibus in. c. p̄prietatē cōtra agentē p̄ditione. c. se-
pe. de resti. spo. vel. c. reintegrāda. ij. q. i. Jo. cal. h
qz sic tu dic m̄dus ut dicit in. c. i. s. eo. Venio mo-
re solito ad gl. et oppo. cōtra. videt etiā qz vna actō
nō repellat seu suspendat reliquā sed d̄ sup vtraqz p̄-
cedi licet sup duabus mutuis petitionibus. Jux re-
glā qui prior agit et. s. eo. c. ij. So. ordinādo glo.
q̄s p̄ponit a diuersis dua q̄ones possessiozē. q̄s
qz actio p̄ponit petitorū. reus possessiozū. et hoc du-
pliciter. q̄s reus p̄ponit possessiozū sup diuersa re-
q̄s sup eadē q̄s cōtra actor. p̄ponit possessiozū
reus petitorū. p̄mo cāu q̄s ambe sunt possessiozē.
vna nō suspendit aliā. qz ambe sunt pariter privilegi-
ate ut hic. et h̄z locū regula. c. h. s. eo. Jdē et fori? q̄s
ambe sunt petitorie ut i. c. i. et. h. de mu. peti. nisi vna
sit p̄ndicialis ad aliā d̄ quo dicendū ut nō. s. c. p̄ri.
¶ 2o cāu q̄s actor. p̄ponit petitorū. et reus posses-
siozū. cōndē qz aut sup diuersa re. aut sup eadē. p̄-
mo cāu aduertē ad modū p̄ponendū. aut deducit
possessiozū per viam actionis. et nō suspendit iudi-
cium prius intentatum. sed procedit sic sup duabus
petitionibus mutuis. ut probatur in. d. c. ij. Et per
vā exceptionis. et ea. p̄bata suspendit primū iudiciū
non tamen per hoc consequit restitutionē. ut in. d. c.
h. et idē vide cōsilū glo. an expediat reo potius habe-

re rem actoris. et tunc excipiat. an potius re sua. et d̄
ducat p̄ viam actōnis. qz ea probata cōsequit resti-
tutionē. Si vero p̄ponit sup eadē re possessiozū tunc
semper est vtilius deducere illud per viam actōis qz
hoc casu actio h̄z vim actionis et possessionis et exce-
ptionis. nā repellit actorē ab actione sua. et cōsequit
restitutionem probata spoliatioe ut in. c. ex. cōque-
stione. f. de resti. spo. et ibi videbitis rōem diuersitatē
et vide simile glo. huic. h. q. h. c. i. Ultimo cāu q̄s
actor p̄ponit possessiozū et reus petitorū. ha-
bet locū iste tex. ut reus nō sit audiendus sine super
eadem re. sine super diuersa ut hic et hoc h̄z actio pos-
sessiozā nō ex natura sua qz natura actionis ē conse-
qui nō repellere ut in. c. h. s. e. sed ex privilegio et sic
supematuraliter. ne cogat litigare spoliatus et hoc in
effectu vult ista gl. vsqz ad. v. utē recōpensatio. Et
p̄ declaratione huius p̄tis gl. et tex. quero nunquid
actor p̄ponēs possessiozū habeat. necesse excipere cō-
tra reū recouēientē cū sup p̄prietate illius rei vel al-
terius? quidam qz sic alias teneret iudiciū sup recon-
uentione. maxime cum index ē ordinarius vtriusqz.
facit. c. i. de resti. spo. quisqz etiā pōt renūciare privile-
gio suo. de regula. ad apostolicā. et. l. si qz in cōscri-
bendo. L. de pac. sed. Inn. l. h. offi. et Jo. an. et cōiter
doc. tenet oppositū. dicentes qz proponēs interdī-
cū coram ordinario vel delegato cōueniri vel recon-
ueniri nō possit de re pecuniaria. nec ē necesse qz obij-
ciat spoliatiois exceptionē. s̄z sufficit si dicat nō es
audiendus in hac cōuentione vel reconuentione. qz in
hoc privilegiatus sum. qz p̄posui interdīcū restitu-
torū. Et pro hoc littera ibi restitutionis petitiō. non
dicit spoliatiois exceptio. et ibi intentās non dicit
opponēs. ¶ 2o obstat si dicat qz ex solo facto meo im-
pediam te agere et forte iniuste. qz false dico me spoli-
atū. p̄uocādo te ad iudiciū. nam huius malitiē pote-
rit obuiare fm Inn. videlicet ut p̄figat terminus agē-
ti vel petenti restitutionem. infra quam si non proba-
uerit quod intendit extunc procedetur in petitiōe al-
terius. f. qui h. sunt le. lator. quod nō. ¶ 2o obstat eti-
am si dicerēs hanc diuersitatem esse verbalem. cum
sit proponēs qd non est reus admittendus excipi-
at. Dicit qz immo ē magnū effectus. nā si haberet de
de spoliatioe excipere tunc haberet. p̄bare exceptio-
nē suā. ut in. c. h. s. eo. et postea haberet. p̄bare spoli-
ationē in vim actōis. qd nō ē in hoc mō p̄ponēdi qz
tū h̄z fidē facere qz prius intentauit possessiozū. qd
adhuc pendet. et hoc de factū potest probari. Et fm
ista intelligo Inno. in. c. i. de mu. peti. vbi dicit qz p̄-
ponēs possessiozū potest reconueniri super propri-
etate nisi excipiet et sic dicit debē intelligi h. c. sufficit
etiā excipere mō p̄dicto et p̄ hūc tex. i. vbo audiendū. et
p̄ illud dictū Inn. dico qz ad impediedā hāc reconuē-
tiō nē oportet excipere seu allegare h̄ privilegiū. antequam

In p̄prietate et p̄prietate possi-
possiōis et p̄prietate et p̄prietate
et p̄prietate et p̄prietate

Nā amos p̄prietate nō repellit

p̄prietate et p̄prietate
p̄prietate et p̄prietate

et p̄prietate et p̄prietate
p̄prietate et p̄prietate

Amos possessiozū p̄prietate
et p̄prietate et p̄prietate

Amos possessiozū p̄prietate

rens audiat. r sic ante. lit. pre. postea aut nō poterit actor exāpere cū iā fuerit auditus. hec enī ē exceptio dilatoria ut satis colligitur hic. r nō. ij. q. ij. c. i. r dixi i c. ij. s. eo. Secūdo inquāti gl. dixit qd si plus expe- dit reo cōsequi rem suam. tūc pponat spoliationē di recte. p viam actionis. Host. dicit qd semp cauti' est plus exāpere r postea agere. nā pbata spoliatōe exce- ptionis repellit reconuente. ut hic. r in. c. ij. s. eo. r eo repulso. poterit agere petendo restōem. Jo. an. dicit Host. verū dicere si aduer sarius obmutesceret qsi dicit qd ille poterit etiā sic exāpere ut. j. sequit i gl. sed dicit Host. pcedit fm Jo. cal. r Jo. de lig. quā do reus nō p̄tendit se spoliatū r sic agit tñ petitorio quo casu nō hz facultatē exāpiendi. qd istud ē privile- giū possessorij ut hic r in. c. ij. s. eo. Quero. p se- quēdo gl. r dimittendo vna qōnē inter mediā q me- lius cadit in fi. Supra dicitū ē qd si due qōnes posses- sorie pponunt a diversis. vna nō suspendit aliā. Jte dicitū ē qd si vna spoliatō deducit p viā exceptionis. qd suspendit p̄ma petitiō etiā possessoria. ut hic in fi. sed ponamus qd ego incepti agere p̄tra te possessorio r sic deduxi spoliationē meā p viā actionis. tu recon- uenis me etiā possessorio. forte sup ista re. nūqd ego possum spoliationē meā deducere p viā exceptionis ad repellendū te. cum iā eam deduxerā per viā acti- onis. gl. nō. hic qd sic. qd aliud nunc pponit r intelli- ge gl. qd nūc habebit pbare spoliationē p viam exce- ptionis. ad effectum repellendi. nec ista pbatio faci- et fidē cū directo petet restōem. qd ad aliud nūc agit ut in. c. venies de testi. r l. cū querit. c. i. l. se. ff. de ex- cep. rei iudi. Sed quero qd si reus reconuenit pa- nter exāpiat de sua spoliatione p̄tra actorē. dicit gl. r bene qd ē admittendus. r sic actio r reconuētiō re- manebūt inefficaces. r bene loquit. qd non ē qd au- diendus directo p̄tra spoliatū. nisi plus restōem faci- at. ut. d. c. ij. quicūqz ergo vult agere debet prius fa- cere restitutiōne. ex quo ex vtraqz pte ē pbata spolia- tio p viā exceptionis. dicit tñ gl. qd si magis expedi- ret reo agere r rem suā psequi. vtile est ut pponat de sua spoliatione in modū replicationis. qd sic elidit ex- ceptionē replicationis actoris. r sic remanebit p̄uen- tiō r reconuētiō efficax. Jo. an. dicit hoc dicitū nō p- cedere licet fateat dama. hoc tenere in qōnibus suis p̄ma qōne huus ti. Et Huil. i spe. de excep. s. fi. vbi p cum plene r Host. hic. r ē rō huus fm eū. qd exā- piens non repellit etiā per replicationē exāpiationis ut in. c. dilecti. s. de excep. fortius per replicationem spoliationis. ut in. c. dilecti. s. de excep. nā tūc demū replicatio elidit exceptionē qñ vicat exceptionē. ut si exāpis me exāpiatū. replico me absolutū. v̄l appel- lasse an sniam. v̄l intollerabilem errorem exāpiū i snia vel si exāpis de pacto de nō petēdo. replico furorē vel metū tpe pacti. directe enī iste replicationes con-

ceruat exceptiones r eas elidit. Illi vero que non afficiunt exceptionē sed psonā ut in cā nostro. quan- do opponit de violentia seu spoliatione. non obstat qd nō directe p̄uenit exceptionē. debet enī sic im- plare replicatio exceptionē. sicut exceptio actionis. s. excep. l. ij. r. s. de fo. cōpe. ex parte. b. r d. enī sequit spoliatōe ergo nō possum exāpere de alia spoliatōe. p̄tra te agente aduersus me. cū vna nō purget p̄ alia maxime sup diuersis rebus. ut l. cum fundū. r l. co- lonus. ff. de vi r vi ar. Jte exceptio ē favorabilis r ab ea nemo ē repellendus. ut in. c. cū inter. de excep. si elidat directe p replicationē. ut in exāpiā. s. alle. sed cōtra hoc fact. c. pe. iul. r vlt. de adult. vbi p re- plicationē adulterij. tollit exceptō adulterij. Jo. cal. instat. Sed dic breuiter qd vbi replicatio elidit excep- tionē. qd cū ageret civiliter de adulterio. non p̄t exāpere de adulterio. qd p̄uincit adulterij commissi. cū enī hec delicta versantur circa idem. s. circa iūriā matrimonij. r agatur civiliter mutua p̄p̄tatione tol- lunt. secus vbi delicta versantur circa diuersa. qd tū non purgat p aliud. ut ibi plene nō. per Jmo. Jtes p̄tra determinationē gl. videt hic tex. in fi. vbi dicit qd ab agendo repellit etiā agēs possessorio. p excep- tionē spoliationis. si enī exceptio tolleret p replicati- onem spoliationis quilibet replicare. ut lic actio re- maneret salua. qd videt p̄tra mentē huus. c. Hunc ē expedienda illa particula gl. quam dimisi an p̄u- ti restitutiōne possit opponi exceptio p̄p̄tationis. gl. respondet qd non r bene Hunc gl. declarata r suppleta venio ad materiā. r p̄mo opono contra tex- tam in p̄ncipio qd in fi. videtur enī qd p̄uenit posses- sorio non debeat admitti sup qōne spoliationis. si- ue reconueniat de ea sine exāpiat i ea qd ex quo ip̄spo- liant tenet interdico quātūcūqz plus fuerit ab aduer- sario spoliatū. si ego enī te spoliam i veste. r tu ex in- teruallo spolias me eadem veste. possuz p̄tra te agere interdico. nō obstat qd plus te spoliam i eadem. qd licet ego male fecerim. tamē non liceat tibi p̄p̄tā auēte spoliare. Jō oportet qd ista vltima violētia pur- get ut pbat in. l. ij. s. cum igit. ff. de vi r vi ar. r vlt. de interdico. s. recuperande. So. itelligit istū tex. qd conuentus exāpiat seu reconuenit actorē de spoliatō- ne facta sup diuersa re. vt qd ego spoliam te veste. tu spolias me libro. si agis p̄tra me sup restōne vestis. possum te reconuenire seu exāpere de spoliatione libri. r ita loquit iste tex. sed de spoliatione eiusdē rei si re- conuenio seu exāpio p̄tra te ut i iurib' p̄call. r facit. l. colonus. r l. cū fundum. ff. de vi r vi ar. r b succinate senserūt hic doc. Et diuersitatis rōem dico eē. qd si ad- mitteret exceptio p̄me spoliatōis. quādo fuit facta su- per eadē re. vltima violētia remaneret imposita qd eē nō d̄z cū nō liceat tibi spoliare p̄p̄tā auēte ex. in- teruallo hz ego spoliameri. r hz liceret icōtinēti quia tunc

Sp magis p̄tra p̄tra

De reconuētiōe p̄tra p̄tra

Conuenit p̄tra p̄tra

Conuenit p̄tra p̄tra

Sp̄tra p̄tra

Sp̄tra p̄tra

nō videt p̄didisse possessionē ut in. c. olim. j. de resti. spo. r. in. d. s. recipiende. r. l. qui possessione. ff. de vi r. vi. ar. sed quādo exapit de spoliatione alterius rei vel sit reconuatio nullus remanet ipunitus. imo qui libet possit cōsequi restōem rei sue ut hic r. in. c. ij. s. c. d. p. secūdo r. videtur q̄ cōtra agentē possessō no admittat alia exceptio q̄ spoliationis ut excoīca tio ut de indi. intelleximus r. nō. gl. in. c. ex. in. inuati one. de proci. do. sic q̄ regulariter non admittitur aliqua exceptio. fallit in exceptōe spoliatiōis. ut hic Jte in excoīcatione r. in pacto de nō petēdo. ut nō. gl. in. d. c. ex. in. inuatiōe. r. Jnn. hic alle. l. si vi? s. p̄cius. ff. de pac. Et circa aliquas fallentias in- stit. cal. hic. sed vide gl. nō. ij. q. i. i. summa dicā pie ne in. c. itē cū quis. de resti. spo. r. aliquis in. c. i. lns. eo. n. s. inquantū dixi q̄ admittit exceptio excoīca tiōis i. d. o. in summa de resti. spo. s. quādo faciēda v. q. d. si vir petat. dicit hoc verū nisi petat restō con- inga. sed Jnn. in. c. inter alia. j. de sen. ex. sentit. p̄tra riā. q̄ l. s. conu. cōicit cōiugi tpe excoīcationis. ut in d. c. inter. r. xi. q. ij. qm̄ multos. nō tñ audī vir pe- tis restōem. obstante excoīcatione. sed dic q̄ index ex officio suo illā restituat sibi. p̄pter periculū fornicati- onis. ar. c. ex. pte. ij. de p̄ter. p̄u. sed vir nō audī ut re actionis. ut. d. c. intelleximus r. hoc voluit gl. i. d. c. qm̄ multos. r. Jo. cal. hic. d. p̄o. tercio r. vide tur q̄ exceptio spoliatiōis nō debeat repellere age- ton. p̄ iure suo. cū p̄textu criminis nō repellat q̄ a p- leatione iuris p̄p̄ij. ut in. c. oibus. i. ij. q. vi. r. p̄do cū restituat. ut in. c. in litteris de resti. spo. do. illud regulare. sed fallit cum exapit de spoliatione. i. odiū spoliatiōis r. fauore spoliati. ne cogat p̄tendere spoli- atio. facit de. vna de cā pos. r. proprie. Nūc que ro p̄s ex. isto iuncto. c. ij. s. e. q̄ si cōuētiō sup pe- titōrio p̄cedat reconuētiō sup interdicto. nō suspedit aione prius intētāt. secus si p̄cedit possessōriū ut hic. qd si nemo p̄uenit sed abo p̄uenit. vi? vult pro- ponere petitiōi sup vna re. ali? vult p̄ponere possē- sōriū sup alia. spe. in. ti. de pe. r. pos. s. i. v. sed pone narrat. l. in. q̄ forte d̄z d̄uim. ff. de indi. l. sed cū am- bo. nisi alleget recess spoliatio. vel n̄p̄. de qua etiam tpe serato agi p̄t. vel nisi dicat actio petitiura. q̄ cū- fuffiat libellū porrigere. secuta cōuētiōe p̄ excoī- cationem. do. an. dicit se putare q̄ admittat libellū su- per possessōriū. repulso petitiōrio. q̄ si possessōriū ex- cūdit petitiōriū i. choasū. fortius inchoand. de iure iur. quāmodū. Et nā nec credit q̄ vbi actio ē petiti- ra i petitiōrio. debeat admitti talis petitiō. q̄ p̄t re- stituendo sibi p̄uiderē. nisi cōtendat illū nō spolia- tum. quo casu equū eēt admitti. vsq̄ ad libellū porre- ctione. ff. de fer. l. i. r. ij. l. h̄ec dicta mibi nō placet nā possessōriū excūdit petitiōriū i. choasū qm̄ deduct p̄- viā exceptionis. nō qm̄ p̄ viā actionis. ut in. c. ij. s. c.

r. hic sed nos loquimur qm̄ p̄uenit ad agendū. Jte nō placet q̄ forte dirimat. q̄ p̄uilegiū suspensiuū ē tri- butū possessōriū qm̄ p̄cedat. nā tex. hic dicit q̄ nō p̄t reconuēti. r. sed quādo simul cōcurrūt nō ē re- cōuētiō. sed p̄ncipalis cōuētiō. cessat ergo illud p̄- uilegiū. debet enī restringi r. nō ampliari. cū sit cōtra naturā alia actionū r. dicitur a cōibus reg. iuris. ut s. dixi. facit qd nō. in. c. frequens de resti. spo. li. vi- ḡ. id idē optime facit. l. si fuerit. ff. de re. dubi. vbi si di- co lego illi centū. qui p̄mo ascendit capitolium. si duo pariter ascendunt neutri debet legari. q̄ v̄z ē dice- re neminē prius ascendisse. Jte in. p̄posito. admittā- tur ergo ambe petitiōes tāq̄ p̄ncipales. Secūdo quero h̄ patet q̄ de eadē spoliatiōe p̄t agi r. exā- pi. pone agens possessōriū succubuit r. sic absolutū fuit reus. postmodū itē re? sic absolut? agit p̄tra illū sup certa re. ille nūc exapit de illa spoliatiōe. i. qua- dūre agēs succubuit nūq̄ p̄t repelli p̄ replicatio- nē rei indicatē. qd ē querere an res iudicata idirecto interdicto obiter exapient de eadē spoliatiōe. videt q̄ sic. q̄ ad aliud agē nūc q̄ p̄mo petebat restō nūc vero exapit ad repellendū agentē. s. non d̄z obstat exceptio rei iudi. ff. de excep. rei iudi. l. cū querit. r. l. te. Et qd nō. in. c. aduersario. j. de excep. Contrariū tenet Jnn. r. i. d. o. r. cōiter doc. q̄ hic eedē sunt p- sone. eadē res. eadē cā p̄cedi in effectu. nā si admit- teret h̄ec exceptio. hoc cā nō audiret agēs nisi p̄- mo restitueret illā rem. ut in. c. ij. s. eo. r. sic indirecte cōsequeret rem sup qua optinuit p̄trariā sententiā ex eadē cā. r. sic tollit motiū p̄cedēs. q̄ effectualiter ad idem agitur. Jte plus est agere q̄ exapere. ideo suc- cubens in actione satis debet succumbere in excep- tiōe ex eadem causa. Jtem illa exceptio in effectu erat inclusa in actione. que deducebat ibi spoliatiōes pro hoc. ff. de excep. rei iudi. l. egi. r. l. cum queritur cum. l. se. Sed quero quid econtra pone q̄ prius succubuit in exceptione nūc vult reducere spoliatiōem per viam actionis. nunq̄ obstat exceptio rei iudic. Jnn. q̄ nō. nā p̄mo nūc petijt. r. si. v̄re nūc ad aliud agitur. impiguis nunc q̄ p̄mo. r. idem nō. in. c. ij. s. e. Quero quid si succubuit i exceptione cū agi- tur pro certis rebus. nunc vero iterū agit actor pro alijs rebus. nunquid poterit reus de eadem spolia- tiōe exapere de qua p̄mo succubuerat? Jnn. q̄ sic q̄ ad aliud nunc agitur. r. sic aliud ē iudicium. ff. de excep. rei iudi. l. si quis ad exhibendū. r. l. si testa- mento. r. l. si cū argentum. Alterius quero pone q̄ cōtra te agentē petitiōrio excepī de spoliatiōe. et optinui. nūc volo agere directe de illa spoliatiōe. nū- qd teneor ibi n̄dere sup p̄ma petiōe petitiōria. r. vi- det q̄ sic. q̄ cū p̄ma fuit petitiōria. r. secūda possessōria d̄z p̄cedi sic sup duab? mutuis petitiōib? ut i. c. ij. s. e. Jte intentando actionē. r. recedendo ab exceptiōe

primus legi... r. magis alius... r. dicitur... r. non am...

Secundus... r. per agi...

In... r. dicitur... r. dicitur...

... r. quia...

An... r. dicitur... r. dicitur...

... r. dicitur... r. dicitur...

possessor... r. dicitur... r. dicitur...

